

INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Nº 255

ANY XXII

MAIG 1985

**El dia 13 d'abril,
el President de la Generalitat
visitava oficialment
la vila d'Agramunt.**

Els lectors escriuen

Redactor en cap:
Jaume Cots i Solé

Redactors:

**Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Ricard Creus, Josep M. Lluch,
Pere Mora, Joan Pijuan, Antoni Ponsa,
Teresa Prados, Joan Puig,
Anna Santacreu, Rosa-Mari Sera,
Soledat Solanes.**

Fotografia: **Ricard Creus.**

Col.laboradors:

**Ramon Creus, Josep Farreny,
Jaume Figuera, Gerard Gatell,
Jordi Martí, Deudad Pont,
Lluís Pons, Paulí Ribera,
Ferran Ros, Magda Trepal,
Guillem Viladot.**

Edita: **Ajuntament d'Agramunt (Urgell)**
Amb la col.laboració del departament de
Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Imprimeix: **Offset Antoni Figueras.**

Redacció i Administració:

**Plaça de l'Església, 1. Apartat de Correus
10 Agramunt (Urgell).**

Subscripció anual:

**Espanya: 900 ptes.
Estranger: 1.300 ptes.
Número Solt: 85 ptes.**

Dipòsit Legal: **L-138-1964**

Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:
**Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57**

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col.laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviem els col.laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudonim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

LA RODA

Primera part

Un espetec fortíssim i sec esberlà el silenci de la migdiada, partint-lo en dues metiats. El revòlver caigut de la seva mà ossuda féu un intent de rebotar una mica damunt el terra de rajola vermella, abans d'ajeure-s'hi amb el canó escopint la darrera alenada de fum blanc. Després res, silenci un altre cop. El canó del revòlver quedà immòbil damunt la rajola vermella, mirant fixament una roda petita de la seva cadira de rodes.

Cinc rodes componen aquest panorama dessolador. La roda és l'invent clàssic dintre de la història de la humanitat, ha estat perfeccionada al cap dels segles amb fineses extremades, muntades sobre coixinets de boles esfèriques, de cilindres, o de mil altres artificis. Sembla com si la roda volgués esquivar la llei implacable del fregament. Així han estat pensades les quatre rodes de la seva cadira de persona impedida. Dues rodes petites al davant i dues de grans al darrera. El cilindre del revòlver és també una roda (que està muntada sense cap coixinet i està proveïda de cambres buides, en una de les quals una beina fumada ha començat ja el procés de refredament).

Damunt la cadira reposa el cos sense vida de la Glòria, la impedida. La seva despulla balba, deixada, relliscada, reclinada, no ha perdut pas l'esplendor de la joventesa que bullia dins del seu cor i traspuava encara en la tibantor de la seva perfecta fesomia, en la negritud brillant i espesíssima dels seus cabells.

Els pares de la Glòria corren atabalats cap a la cambra de la filla, amb el cap farcit de dolorosos presentiments. Quan n'obren la porta... la confirmació. La mare no pot reprimir el plor i no para d'acaronar desordenadament els cabells de la noia, mentre els sanglots de la seva desesperació es barregen amb crides tendríssimes, «filla meva!», que ja no troben cap resposta. El pare ensopega amb el revòlver i pregunta: «¿D'on ha sortit aquesta pistola?» La mare, plorosa, li respon: «¿Qui vols que hagi estat?» L'Andreu, segur, li haurà donat!...

Ramon Ribalta/Concabella

—Llibreria

—Papereria

L'ESPIGA

PLACA DEL POU, 2

AGRAMUNT

 390425

ABRIL

Dissabte 13 — VISITA DEL PRESIDENT

Aquest matí ha estat unes hores amb nosaltres el President de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol i Soley. Ha aterrat amb un helicòpter al camp d'esports per traslladar-se a l'Ajuntament, on hi ha realitzat diferents actes, abans de marxar de la Vila, ha visitat el Casal Agramuntí. Els lectors trobaran més informació d'aquests actes en aquests mateix número.

RODA DE TEATRE

En aquest mes la Roda de Teatre ha anat a càrrec de L'ESBART TEATRAL de Castellar del Vallès, que ha presentat la coneguda obra de Jaume Villanova i Torreblanca **JO SERÉ EL SEU GENDRE**. Aquesta obra de teatre «clàssic» ha portat molta gent a la sala.

Dissabte 20 — FILMOTECA

Al cinema Avinguda s'ha iniciat el programa número 3 del curs 1984-85 de la Fílmoteca de la Generalitat de Catalunya, aquesta vegada el cicle està dedicat al director de cinema francès Jean-Luc Godard, i es visionaran vuit de les seves millors pel·lícules fins a principis de juny.

Diumenge 21 — BALL

El «Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca», aquesta tarda i al Casal Agramuntí, ha organitzat una sessió de ball que ha amenitzat el «Duo Segre» i que ha estat molt concorreguda. En el curs de la mateixa s'ha sortejat una cistella de fruits secs; en resultà agraciats el número 70, del que n'era posseïdor el senyor Ramon Pons, de Les Ventoses.

Dimarts 23 — DIADA DE SANT JORDI

La pluja semblava que esguerraria la Diada i sobretot en el que es refereix a la venda de llibres i roses, però, cap al migdia el temps s'escampà i els compradors foren nombrosos. Les que es mostraven gasives foren les senyeres, ja que se n'han vistes molt poques penjades als balcons. Al capvespre, el Consell de Festes de l'Ajuntament organitzà, a la plaça del Mercadal, una audició i ballada de sardanes a càrrec de la cobla La Lira.

Divendres 26 — CERTAMEN LITERARI

Amb motiu del VIII Certamen Literari de Sant Jordi, el Consell de Festes de l'Ajuntament ha organitzat els actes de lliurament de premis que han tingut lloc al cinema Avinguda; en sessió de tarda, per als escolars premiats de 1r. a 5è. d'E.G.B. i amb la projecció de la pel·lícula «El fantasma de l'avió», a la nit, s'han lliurat els premis a tots els altres premiats i s'ha projectat la pel·lícula «Victòria 2», en les dues sessions l'entrada era gratuïta per a tothom.

Dimarts 30 — GERMANOR AGRMUNT - MOTRIL

Després de quatre dies d'absència, aquesta tarda han arribat els nois i noies components de la coral BON CANT, que s'havien desplaçat a Motril (Granada) per un intercanvi de corals, amb la d'aquella llunyana població: la coral REINA FABIOLA.

ELS PAGESOS

És ben palès, arreu i a tots nivells, que el grau de mecanització que s'observa en totes les coses ha originat un canvi en els nostres costums i quefers quotidians.

Res ni ningú no ha pogut escapolar-se de l'abassegadora invasió industrial i tant és així que ni la nostra pagesia, de tarannà més aviat sobri i reposat, no ha pogut restar aliena a l'influx de la mecànica. Veieu, si no, la desfílada de maquinària, cada any més gran i sofisticada, que ens mostren els pagesos de casa nostra amb motiu de la celebració de la seva festa, Sant Isidre.

N'hi ha prou amb això per constatar que l'atractiu de l'automatisme d'eu ésser poderosíssim ja que el fet (no sabem ben bé per quins motius), inclús ha originat el canvi del seu dia patronal en perjudici de Sant Antoni Abat, el 17 de gener.

Fa uns quants anys, no massa, que sobretot a la nostra Vila era per la diada de Sant Antoni quan es celebrava la gran festa de la pagesia. Eren d'admirar els carros i bèsties de càrrega abundantament guarnits, menats per gent del camp que amb cara i posat solemne competien amb una certa dosi de simpàtic exhibicionisme per demostrar qui sabia millor distribuir la càrrega de sacs, o qui portava les mules i «matxos» més lluents, o qui havia tingut més traça en trenar-los el pèl de la cua i del coll.

No pretenem, de cap manera, establir una escala de valors que no s'escali. A cada època, a cada moment, cal donar-li el segell que testifica la seva peculiar forma de viure-la. Però potser és ben lícit establir comparacions malgrat córrer el risc (segons diuen), de despertar odis. I si bé és veritat que restem bocabadats davant l'allau de maquinària que retruny pels nostres carrers i places el dia de Sant Isidre i que palesa l'elevat grau de comoditats i potència de què disposen avui els nostres agricultors, no deixem també de sentir un regust de melangiosa enyorança per aquells Sants Antonis relativament propers en el passat carregats, tanmateix, d'un bucòlic romanticisme.

El canvi sofert és gran. És, potser, el tribut de la seva identitat que la nostra pagesia ha hagut de retre a l'avenç de la mecanització.

«SIÓ»

Els lectors escriuen

Hores estimades

N'hem parlat algunes vegades. N'hem parlat perquè ho heu trobat estrany. N'hem parlat perquè ens agrada poder entreveure l'entrellat dels nostres sentiments.

I tot parlant-ne, m'haveu estat ben clars. No voleu creure que estimi les hores viscudes. No voleu creure que les estimi totes. Que les estimi encara que siguin hores angoixoses. Que les estimi encara que siguin hores que hom voldria anorrear, que hom voldria ignorar, que hom voldria engolir per a fer-les fonedisses.

La meva resposta ha estat sempre la mateixa. I la meua resposta és en veritat tot el que el meu cor sent: les hores viscudes són per a mi **hores estimades**.

Perquè les hores viscudes no les vull, ni les puc viure, lluny de les altres. No les vull, ni les puc viure, lluny del qui riu, del qui estima, del qui plora, del qui gaudeix.

Vull sentir-me envoltada en aquesta vida, que no és vida d'un sol home: és vida de tots els homes que, prop o lluny de mi, però sempre amb mi, engoleixen aquesta vida glop a glop.

I vull riure amb qui riu, i sentir l'angoixa amb qui la sent, i sentir la tebior del sol amb qui se'n deixa acaronar.

Perquè solament així em sento part viva d'aquest tot, a vegades dolç, a vegades enlairat, a vegades punyent, també indolent, però sempre estimant, sempre vivent que és l'home.

I així, si el germà sent la fiblada del dolor, jo la sento; si el germà s'arrauleix pel dubte, jo me'n sento arraulida. I tot sentint-me immersa en ell, sé que ens ajudem a portar el feixuc farcell de la vida, —farcell que per als creients és la creu—, i tot ajudant-nos, les nostres mirades, les nostres mans es troben i mudament canten un cant de germanor.

He d'estimar aquestes hores.

Són hores viscudes amb fervor, amb trontollament dolorós, amb joia, amb un clam de llibertat, potser amb un crit angoixós, però són sempre hores viscudes prop amb el meu germà.

No són solament hores meves.

Són també hores seves.

I, per això, són **hores estimades**.

C. Iglesias

Electricitat ALBAREDA
Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ
Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL
Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE
Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET
Carrer Institut Tel. 39 09 99

Forn CAMATS
Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL
Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

Magatzems COTS
Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

Ferreteria ESCOLÀ
Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ
Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85

Fotos FONT
Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió
Plaça Pou, 22

Sabateria HUGUET
Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA
Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA
A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH
Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

Sastreria-Confeccions NOGUERA
Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA
Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

Torrans ROIG
Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA
Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Esparteria Josep M.ª TORRES
Sió, 35 Tel. 39 08 39

Farratges VIÑALS
Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA
A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Panyeries SABADELL
A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA
Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Confeccions SIÓ SA
Polígon Industrial

Història i Anecdòtari

El Fogatge de l'any 1553

Lluís Pons i Serra

Com hem dit altres vegades, una característica de la nostra vila —igual passa a d'altres localitats— és l'extraordinària mobilitat de la seva població, de la gent que al llarg del temps hi ha fet estada. Són nombroses les famílies d'origen agramuntí esbarriades pel món i també són molta colla les que actualment viuen ací, sense haver tingut temps encara per posar arrels profundes.

Als qui som fills d'Agramunt i ja tenim uns quants dies, aquest anar i venir se'ns fa evident només fent memòria de les persones que hem conegut i ara són fora, o fent recompte de les que trobem pel carrer i no les coneixem. Sense oblidar les aportacions foranes a antigues famílies de la vila per enllaços familiars.

Reculant a èpoques pretèrites, una altra manera de comprovar els esmentats moviments migratoris, és examinar els censos de població que tenim a l'abast. Fa uns cinc anys, al març del 1980, parlàvem en aquest mateix indret del cens de l'any 1718 i avui ho farem del fogatge de 1553.

Censos i fogatges fet i fet signifiquen el mateix, amb una sola diferència: als censos hi consten els habitants individualitzats i als fogatges només els «focs», o sigui les cases habitades, les famílies. Comparar ambdues relacions que es porten 165 anys de diferència —del 1553 al 1718— serà, com a mínim, curiós.

L'esmentat fogatge de 1553 destria entre laics, capellans i militars (nobles). A Agramunt hi consten 184 laics, 18 capellans i 3 militars, en total 205 caps de casa, que aproximadament signifiquen unes mil persones, o potser una mica menys.

Dels divuit sacerdots els disset són els membres de la Comunitat de Preveres Beneficiats i encara que figurin com a titulars de «foc», només set viuen en casa pròpia. Dels altres deu, cinc resideixen a casa d'un germà, dos a la d'un nebot, dos amb el seu pare i un amb sa mare. Tot plegat fa suposar que aquests beneficiats eren fills d'Agramunt, si vivien a casa de familiars. Completa el cens d'eclésiàstics mossèn Antoni Boera, rector de Bellver.

Els militars o nobles són: Ponç de Peramola, Joanot Tuxent i Gaspar Gomar. Al cens de 1718 no hi figura cap noble amb aquests cognoms i els únics que s'esmenten són: Ramon de Siscar i Francesc de Benet. Amb els eclésiàstics no podem fer cap comparació perquè no figuren al cens de 1718.

Al fogatge de 1553 no s'esmenta per sistema l'ofici o professió de l'interessat, però en alguns casos s'hi posa. Així trobem un notari, un apotecari, un doctor, un menestral, un pagès, un carnisser, un ferrer, un fuster, un tèixidor, dos sastres, un sabater, un bover, un mestre de canya i un mestre pedrapiquer. Aquesta relació, com a mostra, és ben interessant i gairebé hi ha una mica de tot.

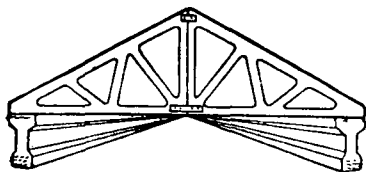
Al cens de 1718 hi posaven vuit vídues i al fogatge de 1553 n'hi figuren catorze, que s'esmenten pel cognom feminitzat del seu marit difunt, per exemple: la vídua Marsana, la vídua Ripolla, la vídua Claramunta, etc.

Al fogatge de 1553 set caps de casa es diuen Bragat; cinc s'anomenen Pons; altres cinc, Vall; quatre, Soler; dels altres cognoms el qui més es repeteix ho fa dues o tres vegades. I no hi figura cap titular de foc que s'anomeni Masses, Cluet o Riera, que eren els cognoms més abundants al cens de 1718.

També és curiós observar que els noms propis de persona que més abunden al fogatge de 1553, són Joan, amb quaranta homes que el porten; Antoni, amb vint-i-set; i Pere amb vint-i-sis. No hi figura cap Josep ni per remei i en canvi, al cens de 1718, Josep és el nom d'home més abundant. En aquest darrer cens, els Antonis encara fan un bon paper, però els Joans i els Peres es queden molt endarrera. Referit al fogatge de 1553 no podem parlar de noms de dona, perquè, com he dit, només hi figuren els caps de casa i quan s'escau que és una dona —una vídua— l'esmenten pel cognom del marit.

Direm per acabar que els pahers agramuntins que van comparèixer a declarar els focs de la vila, eren Berenguer Guiu, Onofre Comabella i Hieronim Rius.

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

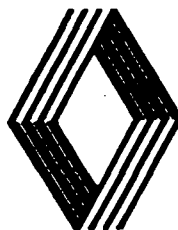
Tel. 39 07 36

Turrone's, R.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13 AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

El llom de l'àvia

El plat d'avui té un significat molt especial per a mi, perquè la primera vegada que vaig menjar-lo fou precisament aquí, a la nostra vila, en la casa on vaig néixer, cuinat per la meua mare que l'havia après de la meua àvia i aquesta de la seva mare, la meua besàvia. És, doncs, un plat que ve de lluny i que porta, per a mi, una gran càrrega emocional fortament vinculada, ensems, a la meua infantesa i adolescència, tot caracteritzant les diades asseylades.

Els que, en el teatre de la vida, ens ha tocat d'interpretar el nostre paper lluny d'on vam néixer i d'on encetàrem les nostres primeres vivències, mitifiquem els records del lloc de la nostra procedència i aprofitem qualssevol sobretauls o parèntesi del fer quotidià per explicar als contertulians, com una mena d'esports publicitaris, les històries i anècdotes de la nostra vila. Així, de la mateixa manera que parlem dels ingredients dels nostres torròn, revivim, en explicar-ho, aquells fets anecdòtics, plens d'humanitat, de convivència i del més fi humor anglès que, protagonitzats per «En Jesús del Rosendo», «En Pilín», «En Jaumet de la Seca», «En Manyà», «En Jaumet del Carreter» i tants altres viscuts o sentits explicar a la «Taula rodona del Casal», formen part del nostre particular patrimoni espiritual.

Podeu creure que té un encís especial narrat a gent d'altres contrades i països, les tradicions i esdeveniments vilatans per a ells desconeguts. Explicar-los-hi com era i el que representava la «Festa de Sant Antoni», els tres tombs amb el majoral i els animals guarnits; «El Ball de la vetlla» quan —excepcionalment!— en aquell dia manaven les dones... «La Pasqua Florida» amb les caramelles cantant a la Primavera pels carrers de la vila pintats amb l'esclat vermell de les barretines dels cantaires; «El berenar al camp el dilluns pasqual», les colles de nois i noies amb «la mona», «les costelles a la brasa» i «l'enciam amb romesco»...

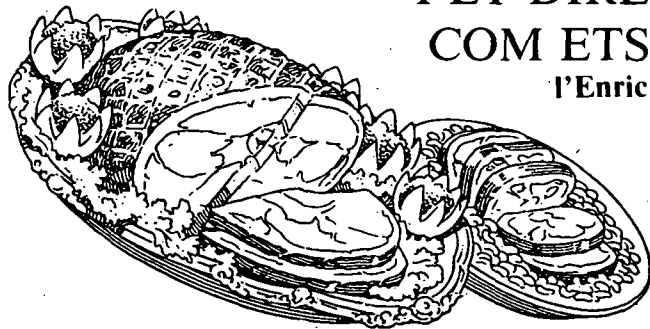
Els mercats del diumenge, punt de reunió de la gent de la Ribera i les fires... Oh les fires!. Especialment la d'hivern, multitudinària, heterogènia, cruïlla de mercaders... «Els Caballitos», «El xurrero», «El Fotògraf al minut» amb el seu jardí de cartró com a trama de fons... «Els tractants de brusa negra i xurriaca al coll» que, amb la filera de mules, arribaven la vetlla a «Can Ton de la Fonda»... «El firal de les mules» amb el regateig de la compra-venda i l'encaix de mà —aparentment quasi forçat— per l'intermediari que segellava amb més força que un contracte notarial el tracte fet...

Els «Gitanos» amb la seva ètnia i el seu món particular venent els rucs i «matxos» més mansos i amb les orelles més dretes que ningú...

Els «Faixeros», alts, seriosos, impertèrrits, amb un paquet de faixes a l'esquena i un altre al pit...

Els «Xarlatans», catedràtics de l'art de vendre amb una oratòria que per a ells voldrien molts dels parlamentaris de l'actual «Congreso de los Diputados», que damunt d'un vell «Ford de pedals» submergit sota d'un mar de mantes d'on sobresortia com una illa, una mona amb el cul pelat, eren sempre capaços de vendre-us les coses més inimaginables, tot i fent un «show» digne del Broadway nova-iorki.

DIGUES-ME QUÈ MENGES I ET DIRÉ COM ETS l'Enric

Narrar, com dic, aquestes i tantes altres coses de la nostra vila, ens compensa als que vivim allunyats de vosaltes de la nostàlgia, que no necessàriament ha d'ésser trista, de la separació.

Els qui hem tingut, però, la sort de néixer i viure aquell gressol de caràcters que és l'adolescència en un poble ni massa petit ni massa gran, tenim més arrelats els lligams amb la nostra procedència. No és que a les ciutats no hi passin les mateixes o semblants coses que ocorren en els pobles petits, no; el fet és que les parets de les vivendes de ciutat són d'acer, impenetrables, hermètiques. En canvi les dels pobles són transparents, diàfanes, permeables; l'alegria o la dissort d'un és l'alegria o la dissort del veí i tots sabem en un poble petit el peu que calça cadascú o, com deia «El Pollo» que venia a casa a comprar un parell de «caliquenyos» amb el seu ull mig borni, els dits encarrats i els pollastres penjats al braç per rifar-los cada diumenge, «a Agramunt tots ens coneixem!».

El plat d'avui, ha d'ésser originari de la nostra, ja que l'ingredient bàsic i imprescindible solament es troba amb la qualitat adequada per les nostres rodalies: EL TIMÓ! que perfumat i florit com el de la Serra d'Almenara no n'hi ha en cap altre lloc.

Per a sis persones cal un quilo de llom de porc en un sol tros que us fareu tallar a llibrets no massa gruixuts sense, però, acabar-los de tallar, és a dir que restin units per la part de baix.

A l'interior de cada llibret hi posareu un grapat d'ametlles torrades que abans haureu picat en un morter. (20 o 25 ametlles).

Lligueu amb un fil el tros de llom perquè no s'obri al coure.

Dins d'una cassola amb oli i llard hi fregireu una ceba trinxada.

Quan aquesta comenci a posar-se rossa afegiu-hi el tros de llom i feu-lo daurar de tots costats sense excedir-vos. En aquest punt poseu-hi sal i pebre negre al gust i una CULLERADA SOPERA RASA de pebre vermell dolç (no picant) i de la millor qualitat possible.

Sense deixar «coure» el pebre vermell (per tal que no s'amargui) aboqueu-hi un litre de llet de vaca ja bullida i tireu-hi un bon ramat de timó de la Serra d'Almenara.

Deixeu-ho coure a poc foc fins que el líquid resti reduït a una tercera part i... a la taula!

Ara..... **Badminton**

Per a totes les edats.

Senzill

Divertit

Competitiu

Agradable

Esport recomanat per a tota la vida

INDIVIDUAL (2 persones)

PARELLES (4 persones)

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRICOLS I INDUSTRIALS

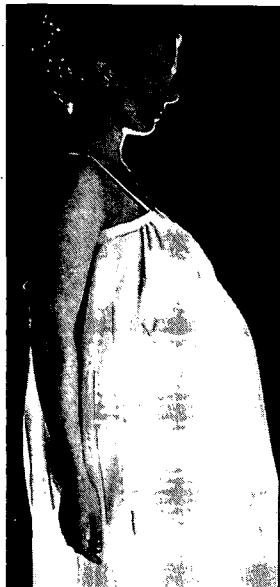
**SUBSCRI
VIU-VOS-
HI**

**A LA FUTURA
MARE:**

**CENTRE
DE PREPARACIÓ
AL PART NATURAL**

●
«NÉIXER»
●

**CLASSES DONADES
PER
ELENA BERNAT
MATRONA TITULAR
DE LA SEURETAT SOCIAL
D'AGRAMUNT**

Per informació:
Tel. 39 08 68

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81
LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

"El Ton de Dolçmunt."

per Josep Ferrer

Tan cert com que em dic Ton que, des que vaig veure el com Agramunt es va prendre a nivells no potser majoritaris, però sí molt notables en tot el que respecta al Guinovart que, no sé que és el que em va passar que, vaig canviar radicalment en el que fa a art i coses similars, jo, que tant havia renegat del meu poble Dolçmunt que com tots sabem com jo, és pura ficció i que jo sóc també fruit de la teva imaginació, del teu voler, no puc dir inspiració, fóra massa, fóra sobrevalorar-te. És cert que Dolçmunt, el dolçmuntisme podríem dir, no era el meu, no pas per això ni menys pel farrenyisme, que ambdues coses no existeixen, són també pura ficció com tots sabem, sinó perquè ara estic segur des de llavors que en aquest poble tan real, aquest sí, Agramunt, valoritzava degudament allò que ací ja no es gosa anomenar cosa per aminories, això que hom ha sentit en la seva ment, jo sí, en ton de Dolçmunt he sentit aquest art, hi crec i, això em fa creure que la utopia la confirma l'excepció de la regla que pot ser Agramunt, el meu poble adoptiu i no l'utòpic, ideal? Dolçmunt, el poble en el qual tu em feres néixer.

Parlar tu o, fer-ho jo en Ton, és igual, perquè allí on tu vas jo hi vaig, allò que tu sents, ho sento jo, i sé que tu també saps que aquests cants que sentirem pels carrers d'Agramunt de les caramelles, no són cultureta, com tampoc no ho són els cants de la Coral D'avui i Bon cant. I tampoc no ho és l'homenatge al Club de Futbol Barcelona quan la setmana de celebració i després del triomf de la Recopa de l'equip de «Bàsquet» i, quan ja era segura la victòria del «Barça» com a campió de lliga. Com no ho és el periòdic «Sió», «Ràdio Sió», «Grup Escènic», etc. etc. Malgrat que tinguin una tan minsa assistència aquestes sessions de la «Filmoteca» local que a bé va haver de fer possible d'en-

degar el llavors conseller de cultura n'Amadeu Padullés, sense oblidar la bàsica col.laboració dels Germans Ribera que cediren cinemes i instal.lacions de manera totalment desinteressada. Malgrat que un dia varen tirar la pel.lícula per nosaltres dos sols en la projecció del diumenge a les vuit de la tarda i, una altra vegada en estar sols al cinema li vàrem demanar al Ramon Ribera que no la tirés per nosaltres dos sols perquè ens feia una mena de vergonya i pena. Lamentem això, i, ens compensa allò que repeteixo no és cultureta sinó cultura.

A vegades emperò se'ns fa difícil el no deixar-nos arrossegar pel corrent i caiem en la rutina, ens deixem portar pel comodisme, la pesera, i és molt llastimós el que les persones no ens decidim a agafar un llibre per tal d'entendre allò que de bones a primeres necessita d'un esforç d'informació i de reflexió per entendre-ho, assimilar-ho, comprendre-ho degudament.

Jo en Ton, he comprés moltes coses que no comprenia, pel fet de dedicar quelcom de temps a informar-me anant a les fonts que em permeteren digerir allò que tan gratificant ha estat i ha enriquit notablement per sempre la meua sensibilitat. I sí, és obligada la referència al Guinovart, que no sé per quina raó, ja que no fou possible el portar per la seva exposició a les Escoles Públiques, bé, potser es podia intentar de portar a Agramunt la seva obra «Agramunt», per aquestes proppassades festes de Setmana Santa. En Guinovart no hi hauria tingut cap inconvenient en cedir-nos-la i, per fer una exposició, hauria accedit —n'estem segurs— que haguessim presentat, taulers, elements del seu muntatge «La terra» que resta a la «Plaça del mercat» esperant d'aquest poble capaç de tot, el muntar-la per tal de poder-ne guadir tots com més aviat millor.

PASSA'T A!

**ELS ADDITIUS D'ALT
RENDIMENT PER AL
TEU MOTOR**

- 1º Millor Rendiment
- 2º Millor Carburació
- 3º Millor Viscositat per l'oli

**PER GAS—OIL, GASOLINA,
D'OLI**

**A TORREDEMBARRA
CONJUNT RESIDENCIAL
"ELS PINS"**

Apartaments 1, 2, 3, 4 dormitoris

PRIMERÍSSIMA LÍNIA DE MAR

Piscines - Plaça de Parking - Àmplia pinada - Solàrium

Parc Infantil - Zona ajardinada

Per a informació:
Passeig del Mar s/n
Telèfon (977) 64 02 17

Òptica ESTEVE Ortopèdia ESTEVE

- JA TENIM LA MODA DE SOL 85
- LI ASSEGUREM LES SEVES ULLERES DURANT UN ANY
- REVISIÓ GRATUÏTA DE LA SEVA GRADUACIÓ
- LI FEM LES SEVES ULLERES EN UNA HORA

- PLANTILLES ORTOPÈDIQUES PER LA SEGURETAT SOCIAL
- FAIXES ORTOPÈDIQUES PER LA SEGURETAT SOCIAL
- SABATES ANATÒMIQUES I ESPECIALS PER A PEUS DELICATS

ENS TROBAREU AL CARRER D'ÀNGEL GUIMERA, 14

Som la primera òptica de la Ribera del Sió

TEL. 39 02 60
D'AGRAMUNT

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

El sexe medieval (2)

A Verdú, el desembre de 1430 i el gener de 1433 van ser batejats dos fills d'un tal Pere Peruche (o Perutxa), el qual era "ostaler de les febres". La mare del primer va ser Caterina, "amiga sua", La del segon, Margarida, també "amiga sua" (4). Aquí tenim confirmada l'existència d'un prostíbul públic a Verdú. Fet i fet, els antics bordells tenien dependències dites "hostals" i l'home que portava el bordell era dit "hostaler" (5), per la qual cosa no ens ha d'extranyar pas un nom així aplicat al Perutxa, que seria segurament l'encarregat de les dones públiques. A més a més, fixeu-vos com aquest té fills de dues dones diferents, i com cap d'aquestes dues no és descrita com la seva muller, sinó tan sols com la seva "amiga". Aquest mot, absolutament simptomàtic, ens indica que aquells eren fills bords. Si l'alcalde hagués estat casat amb la dona, haurien designat aquesta com a sa muller, la indicació que hom donava en la pràctica totalitat dels casos.

A la Cervera antiga hi havia un anomenat "carreró del Bordell", que actualment és el carrer Rondes (6). Tot i que no sabem quina antiguitat té aquesta designació, podem pensar que certament en serà molt d'antiga. Per altra part, aquest carreró estava a la zona del Cap Corral, en un extrem de la vila antiga, aïllat i discret en una zona degradada i marginal de la població, propera a més a les vies de comunicació. A l'espera que els estudiosos certerins ho confirmin i estudiïn amb deteniment, de moment crec que podem considerar, amb la prudència lògica, que un autèntic bordell certerí era en aquest carrer.

Perquè hi ha més. A la Tàrrrega del segle XV hi havia també un "carreró del Bordell" —fixeu-vos en la idèntica denominació que té amb el de Cervera—, el qual era un atzucac situat paral·lelament als carrers d'Agoders i del Carme, entre ells, en la part alta de la vila. En aquest carreró es concentrava bona part del vici de l'antiga Tàrrrega, i tota la prostitució, que tot sembla indicar que era notable, i motor continu d'escàndols i preocupacions per a les autoritats taragarines (7).

A Guissona, antigament, hi havia, al peu del castell, una casa anomenada "la casa pública o bordell", d'existència molt antiga, utilitzada com a presó al segle XVI, i progressivament abandonada mentre anava caient, enrunant-se i desapareixent (8). Amb una ingenuïtat d'encomi, el senyor Camps es resistí a creure que aquella casa hagués estat destinada a la prostitució pública, i, inventant-se una pretesa tendència a la caritat medieval i als "costums moderats d'aquell temps" —sempre els clixés idealitzadors de l'època medieval, quan, pel que sabem ara, aquells segles eren d'un desenfrenament i d'un descontrol absoluts—, imaginà que era una casa destinada al refugi dels transeünts pobres. Particularment, aquesta interpretació no ens satisfà pas. Abans usaven les paraules amb un sentit encara més precís que avui dia, i és clar que si li deien "bordell", és que era això. O que ho havia estat en algun moment.

A la ciutat de Balaguer, el 3 de juny de 1309, el comte d'Urgell ordenà de tañcar la "Trinxeria" que abans ell mateix havia concedit, "per evitar els perills de l'ànima, tant per a ell com per als prohoms de Balaguer". I ordenà, a més a més, que aquella activitat no fos permesa ni a les cases, ni a les places, ni enlloc (9). Què era la "Trinxeria"? Per a nosaltres, podria ser una casa de prostitució, i àdhuc el nom mateix amb que és designaria aquesta activitat immoral (prohibició d'exercir-la a qualsevol lloc, esment a la salut de les ànimes, que implica un fort contingut pecaminós i moralitzant). És clar, podria ser tan sols una casa de joc, i designar aquesta activitat del joc, que sabem que era també molt comuna a l'època medieval. Però joc i prostitució es donen sovint la mà, i els cataus en què s'exerceix una cosa acostumen a tenir també l'altra, per la qual cosa, si només designava la qüestió del joc, indirectament podia fer referència també al perill de la prostitució.

Un trinxeraire, segons l'Enciclopèdia Catalana, és un adolescent desemparat que vagabundeja pels carrers, o un individu de la classe baixa que no té ofici. O sia, el que en llenguatge d'avui en diríem un marginal, una persona desclassada, un asidu dels barris baixos i del món que bordeja el vici i la mala vida. La Trinxeria, doncs, podria ser el lloc on es reunien els jugadors, i tal vegada també els alcavots, nois desclassats i dones de mala vida, el lloc, en suma, de la perdició, considerada aquesta en sentit ampli. Muntar un establiment així havia de ser precisament un privilegi atorgat pel comte, i només aquest podria després tancar-lo. Recordem, a més a més, que Balaguer tenia uns banys públics, que potser caldria posar en connexió amb aquesta "Trinxeria". Cal esperar, evidentment, que els estudiosos balaguerins facin estudis sobre això de la "Trinxeria" per a confirmar aquesta hipòtesi d'un exercici directe de la prostitució o, si més no, d'un exercici indirecte a través del joc. De tota manera, crec que hi ha bases per a suposar l'existència d'una certa sexualitat immoral al Balaguer medieval, compte tingut, a més a més, de la grandària i importància d'aquesta ciutat, abans. Argument, aquest, que també és aplicable a la vila de Cervera. Ambdues eren unes poblacions grosses i complexes de base econòmica i social (a escala d'aquestes terres, evidentment); i la demanda sexual devia tenir força protagonisme en elles.

(4) A.H.F.V., llibre amb baptismes, òbits, llistes de compliment pasqual i llistes d'excomunicats que abasten, molt discontinuament, un període total que va de 1417 a 1513, folis 46 i 55. Per a mi, l'abast cronològic d'aquest llibre excepcionalment antic comença el 1417, i no el 1394 com fins ara s'ha considerat.

(5) Vinyoles, art. cit., pp. 27-28.
(6) LLOBET, Josep M.: "Algunes notícies de les guerres carlines a Cervera (1837-1875)", a *Miscel·lània Cerverina* núm. II, Cervera, Centre Comarcal de Cultura, amb la col·laboració del Dep. de Cult. de la Gen. de Cat., 1984, pp. 117-162, a les pp. 137 i 156.

(7) El Sr. Josep M. Segarra, un xic púdicament, ho ha esmentat només de passada: *Carrers i curiositats de la Tàrrrega antiga i moderna*, Tàrrrega, A.G. Camps, 1978, pàg. 11, i *Història de Tàrrrega amb els seus costums i tradicions*, Tàrrrega, M.C.T., 1984, vol. I, pp. 272-273. Nosaltres mateixos, per pròpies consultes documentals, podem confirmar-ho amb rotunditat.

(8) CAMPS, Eudars / SANTAELIÀRIA, Joan: *Guissona*. Barcelona, Joan Santaeulària editor, 1982, pàg. 169.
(9) SANHAUJA, Pere (fra): *Història de la ciutat de Balaguer*, Balaguer, Ajuntament de Balaguer, 2na. ed., 1984, pàg. 248.

*Av. de J. Mestres, 21
Tel. 39 10 37
AGRAMUNT*

CURS INTENSIU D'ESTIU 1985

Iniciació: dia 1 de juliol

CLASSES DE RECUPERACIÓ _____ *

B.U.P. — E.G.B.

C.O.U. — F.P.

MECANOGRAFIA _____ *

MÈTODE SPEEDWRITING

250 PULSACIONS PER MINUT AMB 60 HORES DE CLASSE

LABORATORI POLIVALENT ELECTRÒNIC

CLASSES DE **FRANCÈS — ANGLÈS**

• Per a tots els nivells

OBERTA LA MATRÍCULA:— Tardes de 5 a 9—

Intercanvi Corals, Agramunt - Motril

El dia 30 d'abril tornava, procedent de la ciutat de Motril (Granada), la Coral Infantil BON CANT on s'hi havia desplaçat per celebrar un intercanvi Coral, amb la Coral Infantil REINA FABIOLA d'aquella ciutat.

La idea d'aquest intercanvi va néixer en una altra ciutat, també llunyana de la nostra Vila com és Burgos, on el nostre director, en Ramon Casals assiteix a uns cursos de PEDAGOGIA MUSICAL PER A INFANTS en caràcter de professor de tècnica vocal i direcció coral. Allí conegué i va fer amistat amb l'Antonio Peralta, director de la Coral Infantil REINA FABIOLA de Motril, i en ells germinà la idea de fer l'esmentat intercanvi. En Ramon Casals parlà d'aquestes possibilitats amb els membres de la CORAL D'AVUI; Tots l'animaren a tirar endavant aquest intercanvi, en trobar-lo molt enriquidor, tant musicalment com culturalment, per la convivència amb persones i costums ben diferents dels nostres. Després se'n parlà amb els pares dels cantaires els que coincidiren també, amb la mateixa idea i s'animaren a tirar endavant l'intercanvi, que salvats tots els petits obstacles, s'ha realitzat del 27 al 30 d'abril.

El dissabte, dia 27, a les quatre de la matinada, sortia de la plaça del Mercadal un autocar amb 49 cantaires (d'edats compreses entre els 10 i 14 anys), i cinc més (recentment passats a la CORAL D'AVUI), cinc monitors i el director, en Ramon Casals. Tots carregats d'il·lusió i també de paciència pel llarg viatge que ens esperava i que, creuant tot el País Valencià, Múrcia i Almeria (975 quilòmetres, 15 hores d'autocar —comptant parades—) ens havia de deixar, a les vuit del vespre, a la ciutat de Motril. Allí ens esperava el director de la Coral REINA FABIOLA per acompanyar-nos a l'Ajuntament on forem rebuts pel Tinent d'Alcalde i Conseller de Cultura, que ens donà la benvinguda en nom de la ciutat. Després d'unes paraules d'agraïment del nostre Director, es llegí una carta del Batlle d'Agramunt adreçada al Consistori i poble de Motril i, el President de les Corals D'AVUI i BON CANT, va fer el lliurament d'un quadre, amb la fotografia de l'Ajuntament i l'Església d'Agramunt, obsequi del nostre Ajuntament al de Motril, i en nom d'aquest s'obsequià a tots els cantaires i acompanyants amb un llibre explicatiu de la història i costums de Motril. Amb la presentació del nou amic que els acolliria durant aquests dies, s'acabaren els actes oficials d'aquesta llarga i emotiva diada per als nostres cantaires.

Ràdio SIÓ, que ja al migdia havia donat notícies de la bona marxa del viatge —per a tranquil·litat dels pares—, informà, en directe, d'aquesta arribada.

L'endemà desplaçament a Granada per visitar: l'Alhambra, el Generalife (meravellosos i dignes de veures), la Catedral i la tomba dels Reis Catòlics, amb tornada a Motril, a mitja tarda, per assistir a un concert de música clàssica violoncel/piano, a càrrec del duo romanesc Timoianu-Preda.

Dilluns al matí visitarem les grans i majestuoses coves de Nerja, i després aquesta ciutat on hi ha un bonic passeig anomenat balcó d'Europa, per la magnífica vista marina que s'hi contempla.

A la tarda, Convivència dels nois i noies d'Agramunt amb els del Col·legi públic Reina Fabiola, que és d'on es forma aquesta Coral i en porta el nom. En el seu recinte passaren la tarda jugant i xerrant tots junts, i també es féu un petit assaig per a conjuntar, dintre del possible, dues corals amb, sobretot, accents ben diferents. A les vuit tingué lloc el concert, en què portà quasi tot el pes la Coral BON CANT, ja que actuà per espai de quasi una hora; van fer una segona part les dues Corals juntes, destacant les dues últimes interpretacions, els Himnes de les respectives nacionalitats, escoltats dempeus pel nombrós públic assistent. Una vegada acabat el concert, es celebrà un sopar de germanor amb assistència de tots els cantaires, pares i acompanyants, on hi hagué molta gresca i no hi faltaren les típiques sevillanes, ballades per la gent de Motril. Sobre les dotze de la nit es cantà «l'hora dels adéus» —en les versions castellana i catalana—, i ens acomiadàrem tots, ja que en sortir d'allò ens instal·làvem a l'autocar per dormir, tot retornant cap a Agramunt.

Sense presses paràrem a dinar i visitar el poble de Peñíscola i, als vols de les set de la tarda arribàrem, de nou, a la plaça del Mercadal, tan contents i il·lusionats com havíem sortit quatre dies enrera, i amb l'esperança que els nous amics, que tots els nois i noies varen fer a Motril, ens tornin ben aviat la visita i els sapiguem atendre tan bé, com ells ho feren amb nosaltres i continuar, així, una convivència i un intercanvi cultural que a tots ens enriqueix.

Xavier Cots

VEREDICTE

DEL VIIIÈ CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI Vila d'Agramunt

23 d'abril de 1985

POESIA

El jurat de poesia compost per Josep Mª Lluch, Pere Mora, Teresa Prados, Joan Puig, Anna Santacreu i Sole-dat Solanes, tots ells redactors de «Sió», després d'haver-se llegit les 250 composicions poètiques que concorrien al Certamen i un cop va haver deliberat extensament entorn les mateixes, decidí atorgar els següents premis i accèssits:

PREMIS:

- **La neu** per Gemma Figuera i Balagueró (6 anys)
- **El matí** per Joan Josep Ribes Carbonell (7 anys)
- **El riu Sió** per Daniel Gros i Valldaura (8 anys)
- **Jugar** per Susana Ibàñez i Giménez (9 anys)

- **La meva nina** per Conxita Montoya i López (10 anys)
- **Desitjos** per Maite Figuera i Gasull (11 anys)
- **L'arbre** per Felip Vilanova i Areny (12 anys)
- **Silenci** per Gerard Gros i Valldaura (13 anys)
- **Lletres** per Montse Corrales i Gomà (14 anys)
- **Fosca cambra** per Dolors Castellà i Cases (16 anys)
- **Començar de nou** per Ester Creus i Verni (17 anys)
- Declarat desert el premi de majors de 18 anys.

ACCÈSSITS:

- **La porta** de Toni Garcia i Bernaus (10 anys)
- **El televisor** d'Olga Pedraza i Puig (12 anys)
- **Salvador Espriu** d'Anna Viladrich (14 anys)

Entrega de premis

PROSA

El jurat de prosa integrat per Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Jaume Cots, Antoni Ponsa i Rosa-Mari Sera, tots ells redactors de «Sió», després d'haver llegit les 258 participacions en prosa i d'haver deliberat entorn de les mateixes, decidí atorgar els següents premis i accésits:

PREMIS:

- **Els elefants** per Àngel Lluch i Berengueres (6 anys)
- **La lluna despistada** per Carles Barbero i Casané (7 anys)
- **El gos màgic** per Ricard Gallart i Huguet (8 anys)
- **El color vermell** per Verònica Huguet i Puig (9 anys)
- **Els dos germans pobres** per Víctor Amigó i Cabrera (10 anys)
- **La caça** per Meritxell Oliva i Bosch (11 anys)
- **Què pots trobar en arribar a casa** per Anna Pintó (12 anys)
- **El règim de l'hipopòtam** Josep A. Fernández i Car-rascal (13 anys)
- **Reflexió** per Sergi Noguera i Garcia (14 anys)
- **Però companys; qui sap si demà...** per Antònia Camtas i Puig (15 anys)
- **Un retrat de la padrina** per Marta Puig i Ribera (18 anys)
- **Recordant un pallasso** per J.M.ª Targa i Pubill (majors)

ACCÉSSITS:

- **Els dos conills** de Francesc Bertran i Camats (6 anys)
- **El pallasso i la pallassa** de Jordi Solé i Olives (7 anys)
- **La nostra granja** de Raimon Muixí i Albareda (8 anys)
- **L'eixam** de Sara Valero i Carrion (10 anys)
- **Un viatge pel diccionari** de Josefina Castellà i Cases (12 anys)
- **El sorprenent seient** d'Anna M.ª Ariza (16 anys)
- **Un idili amb el coixí** de Jordi Pedró i Balagueró (majors)

PREMI ESPECIAL

Els jurats de poesia i prosa decidiren atorgar els següents **premis especials** d'acord a allò que establiren les bases de convocatòria del Certamen i que feien referència al tema fix de «La nevada d'enguany»:

- 1er. Premi: **Diari d'Antoni Brufau** Per Adrià Marquilles i Bernaus (major de 18 anys).
- 2on. Premi: **Blancor d'hivern** per Serafina Balasch i Puig (17 anys)
- 3er. Premi: **La nevada** per Jaume Torné i Cortés (10 anys)

Enguany la participació en el **Certamen Literari** ha estat molt nombrosa, encara que per molt poc no s'ha batut el rècord de l'any passat. En total hi ha hagut 508 participacions distribuïdes de la següent manera:

	Poesia	Prosa	Total
6 anys	7	12	19
7 anys	25	34	59
8 anys	15	16	31
9 anys	26	13	39
10 anys	36	13	49
11 anys	30	33	63
12 anys	18	32	50
13 anys	37	21	58
14 anys	21	30	51
15-16 anys	17	17	34
17-18 anys	8	4	12
majors de 18	3	4	7
premi especial	7	29	36

Els elefants

Una vegada hi havia dos elefants, un de gros i un de prim. El gros li diu al prim: Com és que ets tan, tan prim? Perquè no tinc menjar.

Van trobar un arbre sense fulles i els dos elefants van dir: Com és que no tens fulles? Perquè no hem donen aigua. Els elefants li van portar aigua i els elefants van poder menjar, sobretot el prim, i llavors tots dos van ser grassos igual.

(Premi 6 anys)

Àngel Lluch i Berenguères

La lluna despistada

Una vegada hi havia una nit molt fosca on la lluna es va perdre i va agafar una bicicleta. Va anar a parar a un país que sempre era de dia i no tenia feina i s'avorria molt. Va anar a veure si trobava la seva terra i va trobar un país que era de nit, però ja tenien lluna i no tenia feina.

Buscant, buscant va trobar el seu país i tots els animals: serpens, granotes, gats... i van estar molt contents de tornar a tenir la seva lluna que tant estimaven i tanta companyia els feia i la lluna no es va perdre mai més.

(Premi 7 anys)

Carles Barbero i Casañé

El gos màgic

Una vegada un nen volia tenir un gos, però els seus pares no li deixaven tenir. Tant insistia el nen que el seu pare li digué: Si treus bones notes, a fi de curs et comprarem el gosset.

El nen acabà el curs amb unes notes excel·lents, però els pares l'havien enganyat. No volien un gos a casa ja que pensaven que per les nits no els deixaria dormir tranquils en barallar-se amb el gat.

Quan arribà la nit, el nen es posà a dormir tot trist i mentres dormia s'aparegué una fada que li va dir: Ramon ja sé que vols tenir un gos i que els teus pares no ho volen, però com ets bon minyó i has tret bones notes, tindràs un gosset especial.

El gos era màgic i quan els pares s'atancaven a ell, el gos desapareixia i no el podien veure.

(Premi 8 anys)

Ricard Gallart i Huguet

El color vermell

Hi havia una vegada una capsa de colors. En aquella capsa hi vivien divuit colors. Un, que era el vermell, era molt dormilec i els altres el deixaven a casa mentre que ells anaven a jugar.

Un bon dia tots, menys el vermell, se'n van anar d'excursió perquè ell dormia. Quan feia una estoneta que dormia, de sobte es va despertar i va veure que havien marxat, però es va pensar que havien anat a jugar com sempre feien.

Passava l'estona i no tornaven. Estava preocupat.

Els havien decidit d'anar tot un dia a fora d'excursió.

Quan havia passat el matí sense que ells tornessin i que s'havien endut tot el menjar, va decidir d'agafar mantes i tot el necessari per anar-los a buscar i per passar tantes nits com fessin falta fora de casa.

Va caminar per camins i camps sense tenir mandra i molt preocupat.

Després de molta estona va veure un poble molt lluny i gran. Es pensava que era un poble de colors gegants, però era un poble d'humans.

Va continuar caminant fins que hi va arribar. Va veure que d'una estrambòtica casa sortia un gegant. La veritat és que no era una estrambòtica casa sinó una casa de persones. Ni tampoc era un gegant sinó un home.

Va entrar a la casa i quasi ni podia pujar el graó.

Damunt d'una taula hi havia un nen pintant amb els altres colors i els va cridar: Ei, amics!!

Tots els colors es van posar molt contents. Al fi ell va pujar a la taula i es posà a pintar amb aquell nen tan formós, que amb ell va fer un dibuix preciós.

(Premi 9 anys)

Verònica Huguet i Puig

EL MATÍ

*Al matí la mare em crida
és hora de deixar el llit,
això em té ben avorrit.
M'aixeco, esmorzo i m'escapo
a l'escola amb els amics.*

*A estudiar s'ha dit,
això ja és més divertit.*

*Ja arriba la senyoreta,
ens pregunta la lliçó
l'hora d'esbarjo arriba
i ens ho passem molt millor.
(Premi 7 anys)*

JOAN JOSEP RIBES i CARBONELL

JUGAR

*Tot el dia estic pensant
que jugar és per un infant.*

*I penso com ho faré
per poder baixar al carrer.*

*Al carrer tinc els amics
i fem gresca i embolics.*

*De tan bé que m'he he passat
de l'hora no m'he recordat.*

*La mare m'ha renyat
quan he arribat tart.
(Premi 9 anys)*

SUSANA IBÁÑEZ i GIMÉNEZ

LA NEU

*Què bonica és la neu
quan la veig del cel baixar
que bonica és la neu
quan faig boles per jugar.*

(Premi 6 anys)

GEMMA FIGUERA i BALAGUERÓ

LA MEVA NINA

*Asseguda sobre el llit
mirant cap a la porta
amb els ulls oberts
m'espera la nina.*

*Quan jo arribo del col.legi
sembla que pren vida
per jugar amb ella
els braços m'estira.*

*Jo la miro i la miro
tota embadalida
la gronxo en els meus braços
i es queda dormida.*

*La poso sobre el llit
la tapo una mica
com fa la meva mare
perquè no em constipa
(Premi 10 anys)*

CON

(Premi 10 anys)

CONXITA MONTOYA i LÓPEZ

Alguns dels guanyadors del certamen

(Continuarà)

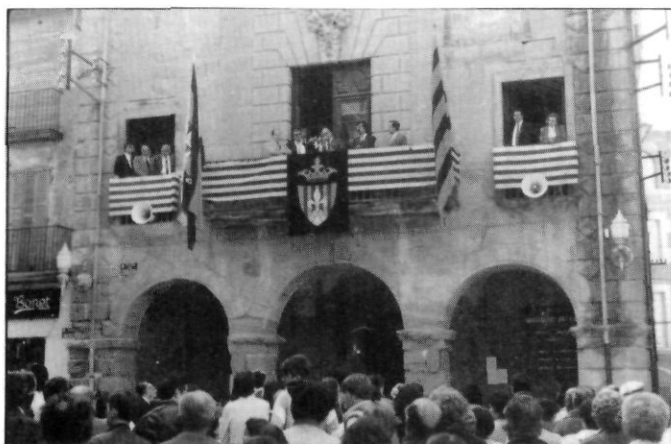
Visita del President

L'helicòpter del President arriba al Camp Municipal d'Esports.

El President Pujol talla la cinta inaugural de l'ampliació i remodelatge de la Casa de la Vila.

El batlle Josep Huguet donà la benvinguda al President de la Generalitat. Posteriorment el senyor Pujol es dirigí al públic congregat a la plaça.

de la Generalitat

El Consell del Patrimoni Cultural, li lliurà l'original del llibre que es vol editar sobre la portalada principal del temple de Sta. Maria.

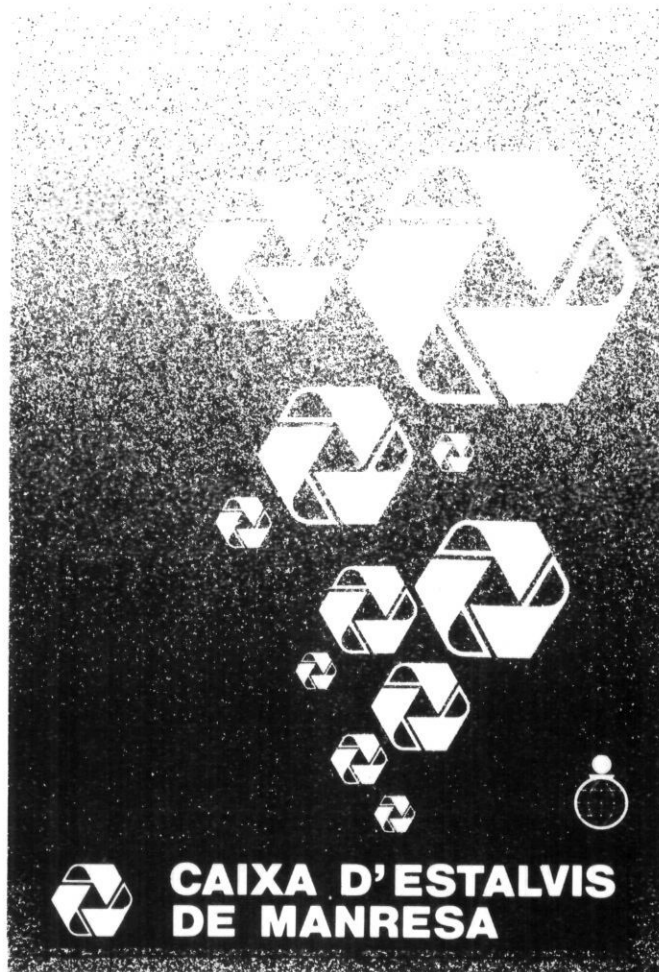
El President visità la redacció de la nostra revista acompanyat del President de la Diputació, senyor Vilalta.

El President i l'Alcalde en el moment de signar el pergami, que fou introduït en un pilar dels que sostenen l'edifici de l'Ajuntament.

Les autoritats entrant a la sala-teatre del Casal.

L'Associació de Veïns de Concabella i Ratera

INFORMA: Que els pobles de Concabella i Ratera estan englobats dins del municipi de Plans del Sió. A Concabella s'ha posat en funcionament un consultori mèdic de forma irregular: els veïns no en sabíem res, la senyora batllessa ha prescindit novament de nosaltres. Aquest consultori ha estat situat en un local particular, en el qual s'han dut a terme obres d'acondicionament i no cal dir que caldrà pagar-ne un lloguer. El poble de Concabella disposa de locals propis (antiga vivenda de la mestra) que igualment s'haurien pogut habilitar i no caldria pagar-ne cap despesa. Considerem, per tant, que la senyora batllessa, recolzada per l'Ajuntament de Plans del Sió, ha tingut un procedir allunyat de la línia democràtica i ha comés un mal ús dels cabals públics.

Es té constància que als altres pobles que pertanyen a la inspecció mèdica de Tarroja, s'han fet els consultoris per consens popular i s'han habilitat locals públics.

Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca

Amb motiu de la visita de l'Honorable Senyor President de la Generalitat realitzà a la nostra Vila el passat dia 13 d'abril i durant l'entrevista que sostingué amb nosaltres, la Junta, previ un breu parlament, li féu lliurament de la carta que a continuació es detalla.

Molt Honorable Senyor President:

La Junta en ple del Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca, aprofitant l'avinentesa que ens porta la seva curta i esperada visita a la nostra Vila, es complau en testimoniar-li tot el seu afecte, consideració i respecte més sincer, ensems, li desitgem que la seva permanència entre nosaltres li sigui ben agradosa fins al punt que vulgui honorar-nos amb la freqüència que les seves moltes, complicades i difícils ocupacions de govern li permetin.

Coneixedors del poc temps que disposa i no volent abusar de la seva bondat, ens permetem exposar-li amb tota brevetat i senzillesa la nostra més gran preocupació del present moment.

Pacientment estem esperant el termini de les obres d'adaptació iniciades a la Casa «Mas Vell», que ha d'ésser el nostre estatge social en el futur. Li agraïm profundament la tasca realitzada fins ara pels Serveis Socials de la Generalitat de la seva digna presidència, que no es poca. Malgrat tot, ens permetem recordar-li, amb tot el respecte, que l'obra encara resta inacabada per manca d'algunes realitzacions, cosa que ens impedeix fer ús de dit local. Aquest edifici l'esperem amb força il·lusió, ja que cobrirà el gran buit que tenim en estar mancats d'un lloc de reunió i d'esbarjo tan necessari per a nosaltres.

Un representant del Casal dels Avis, en el moment de la lectura de la carta que es dirigeix al senyor Pujol.

No ens són pas gens desconegudes i les agraïm amb tota l'ànima, les gestions i activitats desplegades que el nostre Senyor Batlle ha anat realitzant amb tossuda insistència sobre aquesta qüestió, sense plànyer-li esforç i dedicació, això mereix que el mateix, es vegi coronat per l'èxit més esperançador en benefici de tota la comunitat agramuntina.

El nostre Casal d'Avis el constituïm actualment 702 associats; en estar mancats de local propi, ens veiem privats, molts a contracor nostre, de poder realitzar certes activitats d'ordre cultural com són: conferències, reunions amb d'altres Casals, etc. etc. Hem hagut de mantenir una vida insípida, de mera subsistència, sense pena ni glòria, durant els gairebé dos anys transcorreguts d'ençà la nostra constitució. Per acabar d'una vegada aquesta dolorosa situació, aprofitem aquest moment de la seva molt grata visita, per a preparar-li ben respectuosament, que aporti la seva valuosíssima col·laboració a fi que en el termini més breu possible, es puguin realitzar les obres que manquen en la repetida Casa «Mas Vell», almenys les més necessàries i imprescindibles per a poder gaudir de les mateixes en el nostre Casal d'Avis, deixant per a posterior ocasió les més secundàries, si les disponibilitats econòmiques de què es disposa no permeten la seva reconstrucció total.

Moltes gràcies, Molt Honorable President, per la vostra visita i moltes gràcies, també, per les gestions que a partir d'ara pugui fer. Li donem, doncs, la nostra més cordial congratulació alhora que humilment li preguem que tingui la bondat de fer-se ressò d'aquesta edició i, pel bé de Catalunya, li desitgem molts anys de vida.

Moltes gràcies i per molts anys!!

TOTS ELS DIVENDRES

**«DES DE LA RIBERA
DEL SIÓ A LA CADENA 13»**

*Un programa amb tota l'actualitat d'Agramunt
i la Ribera.*

SINTONITZEU-LO

*Tots es divendres de 10 a 11 del matí
a RÀDIO CERVERA als 99,1 de la F.M.*

Editat i presentat per JOSEP BERTRAN

El COMPTE PAGESIA de la Caixa d'Estalvis de Catalunya és un nou instrument que facilita al pagès la gestió de la seva explotació i li permet el finançament de les activitats.

El COMPTE PAGESIA ofereix:

Préstecs de Campanya, per a les despeses d'adobs, llavors, carburant, personal, etc.

Préstecs d'inversions.

Préstecs per a l'adquisició i rehabilitació d'habitatges.

Estat de comptes trimestral i anual que proporciona una visió exacta d'ingressos i despeses.

Assegurança gratuïta d'accidents i tots els serveis propis d'un compte corrent.

**Específicament dirigit als agricultors,
ramaders i petites empreses agràries**

Vingui a informar-se!

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

1er aniversari

gràcies per escoltar-nos

la gent que fa **Ràdio Sió**

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ✉ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

Relotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1

Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**Cooperativa
Agropecuària
de Guissona**

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

Noticiari de la Ribera del Sió

(Coordina Pere Mora)

LA SENTIU DE SIÓ

(Informa, M^a del Remei Galceran i Solà)

— A la matinada del dissabte 6 d'abril van posar foc a la masia de Cal Pa Cuit (actualment deshabitada), foc en tres indrets diferents de la casa, i a més a més, a l'interior hi havia un bon paquet de Goma-2 preparat per explotar. Però, l'invent no va funcionar del tot bé, ja que les espelmes laterals a la goma-2 en cremar-se, la cera de les mateixes va tancar les metxes que anaven cap al paquet d'explosiu, això, juntament a adonar-se aviat del foc, va fer que no desaparegués tota una masia.

Dos veïns del poble van adonar-se del foc i en atansar-s'hi i veure la magnitud d'aquest, van decidir telefonar als bombers de Balaguer ràpidament; en arribar aquests van oïr que hi havia alguna cosa més i aleshores van connectar amb la Guàrdia Civil de Bellcaire, que va trobar el paquet de Goma-2 a l'interior de la casa.

De l'autor de la trama, encara que hi ha sospites, no es pot afirmar la seva identitat.

— Feia molts anys que no es feia i enguany, després de la missa del dia de Pasqua tota la mainada van cantar Caramelles. Felicitats als nens pel bé que van fer-ho i també al mossèn de la parròquia per la seva participació en la preparació i organització de les mateixes.

— A partir de la segona quinzena d'abril, la Cambra Agrària i la Cooperativa del Camp tindran les seves oficines fora de l'edifici de l'Ajuntament; ara, estaran a la caseta feta a la costa que puja del carrer de la Solana a la Plaça de l'església. Sembla, que aquest serà el seu domicili definitiu.

— Ara, a la part baixa de l'Ajuntament on hi havia les anteriors oficines, s'està arreglant per fer-hi una sala de vídeo; la reforma ja és en marxa.

— Aquest mes l'Ajuntament ha fet una nova caseta per les depuradores de l'aigua del poble, encara no funciona, però aviat estarà en servei.

MONTGAI

(Informa, Concepció Ribalta i Solé)

Les festes de Setmana Santa van iniciar el mes d'abril. El 31 de març, diumenge de Rams, hi hagué la benedicció a la Plaça Major de palmes, palmons i rams d'olivera, anant tot seguit, tots junts cap a l'església. A la tarda, igual que el divendres Sant al matí, tingué lloc el tradicional Viacrucis al Calvari, turó prop del poble, que en molts llocs rep aquest nom.

El dijous Sant a la tarda, hi hagué la celebració de la missa, molt solemne, ja que tinguerem la presència de cantaires de Butsènit, Pradell i Guissona, als que agraïm i felicitem per la seva esplèndida col.laboració.

El diumenge de Rams després de la missa, cantada de «caramelles», primer a dins a l'església i després per tot el poble, les quals gràcies als assaigs de Mn. Ramon, van quedar molt bé.

I el dilluns, cosa que no hi podia faltar, tothom a menjar «la mona», pels voltants del poble o en els llocs tradicionals on fan aplecs aquest dia.

El dia 14, per primera vegada, la Junta de Jubilats que presideix Eusebi Darbra, amb la col.laboració de «La Caixa», van organitzar una festa per a tot el poble. A la tarda hi hagué un gran ball, amenitzat pel duo «Montse i Joe». A la mitja part, i per agafar forces per continuar ballant, repartiren coca i xampany per tots els assistents, que eren molts. Desitgem que continuïn amb aquesta alegria i aquestes ganes de contribuir a l'animació del poble.

Durant aquest mes, han anat les amonestacions de Mª Josepa Ramon i Santiago Fàbregas, de Linyola; de Montserrat Oliva i Casimir Guasch, de Juneda; i de Remei Curià i Antoni Junyent. Desitgem moltes felicitats a les noves parelles.

BUTSÈNIT

(Informa, Elena Planes)

— A pesar del primerenques que han estat aquest any les vacances de Pasqua, tothom ha pogut gaudir de la companyia d'un temps ben assolellat. Els estiuejants han aprofitat aquests dies per donar una ullada a llurs cases, fins ara solitàries. Molts d'ells però, s'han vist obligats, encara, a arranjar les avaries ocasionades per l'inoblidable fred d'aquest hivern. Aquestes, per sort, han estat de poca dificultat.

— La missa de Divendres Sant, fou solemnitzada pel petit grup de cantaires del poble, dirigit per mossèn Ramon. Les cançons cantades tingueren molt èxit.

— El diumenge de Pasqua també cantàrem caramelles. Ja de bon matí, tots els cantaires ens reunirem i passàrem pels carrers del poble per tal de cantar les cançons i amb un gran cistell fer una petita recollida. Els qui no tingueren l'oportunitat d'escoltar-nos, ho van poder fer a l'església, una vegada finalitzada la missa.

— El dilluns de Pasqua la gent fou matinera; calia preparar-se per anar a menjar la mona. Els uns anaren fora del poble, i altres o bé ho celebraren a casa o bé es reuniren al polisportiu.

— Tenim projectada la restauració de la façana de l'església, que és propietat del Bisbat d'Urgell i que pertany a la parròquia de l'Assumpció de Nostra Senyora. L'església data del segle XVIII, l'interior ens ofereix signes arquitectònics remarcables; la façana és d'estil neoclàssic i amb el pas del temps s'ha anat deteriorant, i ara ofereix una cara ruïnosa i degradada. Esperem que el Ministeri de Cultura hi posarà la màxima atenció.

PREIXENS

(Informa, Rosa Vilanova i Areny)

— Un bon espant s'endugueren els propietaris de l'escorxadador de conills, la nit del dissabte al diumenge de Pasqua, quan entre nou i deu de la nit, i per culpa d'una «encavallada» que va trencar-se, va caure la torre del fred de les cambres i un dipòsit de mil litres d'aigua, situats al damunt de la teulada de la part posterior de l'edifici.

En caure va ensorrar la sala de les pells i va precipitar-se tot sobre la sala de les màquines. Les pèrdues materials són bastant elevades, es calcula aproximadament un milió i mig de pessetes, però a pesar de la desgràcia, varen estar de sort en produir-se en aquella hora, perquè el dia abans havien estat les empleades treballant en aquella part fins tard, i el proper dia, havien de tornar a treballar-hi.

— I sense sortir d'espants, la família López, també el tingueren i ben gros, quan el seu fill petit Jordi de quatre anys va caure, tot jugant, des d'una paret d'uns set metres, on es construeixen una casa.

Per sort el nen abans de precipitar-se a la carretera, va topar amb un ametller que va esmorteir-li la caiguda, i en arribar a baix, s'aixecà pel seu propi peu amb ben poquetes rascades, això sí que és saber caure bé!!

— Aquest passat dia 29 hem celebrat la festivitat de Sant Pere Màrtir, patró del nostre poble, i com ja és costum, diada de les Primeres Comunions. Aquest any la reberen la Lourdes Utges, l'Eva Solé, i l'Ismael Huguet.

El poble es vesteix de festa, les senyeres presideixen els balcons, i tots els veïns participem d'aquesta diada.

La festa d'aquest any ha consistit amb: Missa al matí concelebrada per cinc capellans i tres més al «cor», la processó a la tarda, ballada de sardanes (amb discs, és clar), i cap al tard tots al cafè, homes, dones, joves, i a fer gresca una estona. Al poble gairebé es respirava «airet de festa major».

A més aquest any hem estrenat les obres de l'Església, que ha estat enrajolada amb «gres», cosa que ha fet que canviés d'aspecte.

MONTCLAR

(Informen, M^a del Mar Novell i Iolanda Padullés)

SETMANA SANTA: Aquest mes d'abril, ha estat començat amb la Setmana Santa. Setmana amb sentit festiu, i celebrada arreu del món. Montclar, també ha gaudit de la seva importància. Mossèn Miquel, rector de la parròquia, ha estat l'encarregat de donar la tònica a les funcions religioses; els dies més importants han estat: dijous, divendres i diumenge. El poble ha tingut una resposta d'assistència plena a les celebracions anunciades, degut sens dubte, a la tradició, que els anys ha enfortit, més o menys, amb un sentit cristià o rutinari, ja que mossèn Miquel aquestes festes les celebra tal com cal.

També han estat dies importants per a la quitxalla, ja que han pogut gaudir, d'aquestes vacances; tanmateix ho han fet els altres estudiants, i els treballadors assalariats. No cal pas dir que aquestes, han estat ben curtes.

Han destacat aquesta setmana, cèlebre per tants motius, els nostres amics barcelonins, que han fet acte de

presència al poble, i han donat així aquest, un caliu més festiu i més de vacances, animant considerablement la setmana.

EL DIA DE LA MONA: El dilluns de Pasqua, és tradició catalana, anar a menjar la Mona. Montclar també, al llarg del matí del dia 8, diferents colles, dels més xics fins als més grans, colles de jovent i famílies, van abandonar el poble per diferents camins; per poder així, anar a passar la jornada, encara que el pronòstic del temps assenyala una diada no pas massa bona. Però es veu que el temps en un últim moment, es va decidir a col·laborar en fer una jornada ben agradable.

Els llocs, on les colles van decidir per anar a passar la festa, van ésser totalment campestres, al costat d'unes frondoses ombres, en algunes ermites, o bé en llocs típicament populars com: Salgar, La Torre el Capità... Si bé van ésser, diferents els llocs per assitir, tots portaren el mateix objectiu: passar-s'ho el millor possible i trencar la rutina diària. El dia doncs, va resultar excel·lent, encara que si ho hem de dir tot, a mesura que el sol desapareixia i la fosca feia acte de presència, ja començàvem, sobretot els joves, a tenir cert nerviosisme, totalment comprensible: l'endemà, dimarts dia 9 era dia de tornar al treball!!!

OBRES: El nostre poble, afortunadament, no té gaires ganes de desmillorar, i molt menys de desaparèixer. Això queda testificat per les obres que ara es porten a terme. Sembla doncs, que en aquesta primavera, sis o set famílies han considerat el moment oportú per arreglar les desmillories i fer de les seves vivendes un lloc més acollidor, col·laborant en definitiva al bon aspecte, i a un bon estat del poble, que en resultarà molt beneficiat.

NECROLÒGICA: Bé diem que morir és llei de vida, doncs, el dia 27 de març, deixà la seva llar: Concepció Areny i Fontana. Havia estat una persona respectada per tots. El nostre condol a la família tota.

LA DONZELL

(Informa, Josep Rovira)

— Després de les grans gelades que hem sofert aquest hivern, els boscos d'aquestes rodalies han quedat que fan pena de veure; els gels han matat moltes alzineres ben grosses i els olivers, també, en un 90 o 95 per cent dels que hi havia al poble. Això no s'havia vist mai aquí.

— La primavera no és gens d'agradable, fa unes temperatures més aviat baixes per l'època en què estem, però degut a les últimes pluges, els camps han millorat bastant. Esperem que segueixin així.

— També haig d'informar que estem fent un dispensari per la Doctora, gràcies a una família de Barcelona, en el lloc on ells ocupaven, per cert molt poques vegades; ara els veïns podrem fer-nos-visitat amb tota comoditat i espai; es tracta de les Escoles.

MAFET D'AGRAMUNT

(Informa, Antonieta Figueres)

ABRIL. El dia 2 van passar els de la carretera a tancar els forats que hi havia com a conseqüència de les gelades de

l'hivern. Per cert que ho van fer bastant bé, primer un camió de grava omplia els forats, després el camió del quitrà, un altre de grava i per últim la piconadora. Els va quedar bé, sort que van fer-ho abans de setmana santa, ja que và haver-hi molt de trànsit i tal com estava la carretera, hi havia perill d'accidents perquè quan et trobaves amb aquells clots tan grans, només miraves per on podies sortir-te'n per no trencar res del cotxe.

CURIOSITAT. El dia 18 un helicòpter ens va sorprendre en veure que feia algunes passades sobre la mateixa finca, després ens vam adonar que en passar a baixa altura, el que feia era fumigar sobre el sembrat d'un determinat propietari, segons sembla per matar alguna classe de cuc. Per cert que si no s'espantava, ara la collita porta molt bona marxa, però, com ja se sap, no es pot dir blat...

ADQUISICIÓ. La família Serra, ha comprat un Ford Fiesta matrícula de Barcelona que fa molt de goig, així, ja tenim un altre cotxe al poble.

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

LA CARRETERA. És un tema curiós. Per a alguns els resulta anecdòtic sentir parlar de la carretera i fins i tot quelcom graciós, per nosaltres, pels veïns del poble és un tema preocupant.

Després de veure que en pocs dies el bon estat de la «nova» carretera se n'anava en orris i que el seu posterior arranament no era el més apropiat, el gel ha acabat de donar-nos la raó. En tot moment la despreocupació en l'arranjament de la carretera ha estat total, tant per la part constructora (Sisteró) com per la part regidora (Diputació). A la fi el perjudicat sempre és el mateix.

Quin és l'estat actual de la carretera?. Doncs, sobra tot comentari, tan sols cal passar-hi per adonar-se del fet. Un fet que dissortadament no és l'únic.

T.V.E. - T.V.E. va ser notícia el dia 2 d'abril amb relació del poble d'Almenara. Amb motiu del programa Comarques que emet a partir de les dues de la tarda el Circuit Català de T.V.E., va sortir dos veïns del poble, en concret Gabriel Balcells i Miquel Ripoll. El programa estava dedicat a «la importància de les abelles en els arbres fruiters».

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana i Mora)

FESTES DE SETMANA SANTA. Les festes van començar el Dijous Sant, seguit del Divendres Sant, que, com cada any es va fer la processó. El Diumenge de Pasqua de Resurrecció, es van fer lluir els palmons, tot seguit d'una solemne missa. El Dilluns, una bona part del jovent, ens vam ajuntar per anar a menjar-nos la mona.

BATEIG. El dia 21 d'abril, es va batejar a Ramon Andreu i Llobera, fill de Ramon i Dolors, els padrins, van ésser: Ramon Andreu i Lola Sorribes. Encara que el temps no va acompanyar gaire, els caramels i confits, no ni van faltar.

ACCIDENTS. He de dir, que a Puigverd, hi va haver dos accidents. En el primer, la protagonista, va ésser una altra vegada la famosa corba del pal, i el segon, va ésser, quan un cotxe, va picar de cara l'edifici del Sindicat que hi ha a la carretera. Afortunadament, no hi va haver morts, com en molts dels que han passat aquest mes, en altres llocs de Lleida.

COMPRA. A cal Miquelet, s'han comprat una furgoneta, que està en molt bon estat, i que esperem que els duri força anys.

CASTELLNOU D'OSSÓ (Informa, Rosa Sendrós i Pijoan)

— Cap a mitjans d'aquest mes el senyor Ramon Talavera va començar les obres d'unes sitges per emmagatzemar gra.

— També aquest mes el senyor Josep Anguera ha comprat un cotxe.

— Els dies 3 i 4 un noi del poble, en Francesc Sendrós, va participar en un programa de la Cadena 13 anomenat «la Gran Jugada».

— Ara ja s'està en plena campanya de planters, ja que per aquí es veu molt moviment de persones que en compren, en les dues cases que en venen, de planters.

MONTFALCÓ D'AGRAMUNT (Informa, Tere Rovira)

ABRIL

SETMANA SANTA. En aquests dies de Setmana Santa, l'església plena de flors té un altre aspecte. Hem fet les celebracions típiques d'aquests dies amb dedicació i bona intenció. Al poble ja no hi ha nens i nenes que puguin anar a fer la Benedicció de les Palmes, però cap any ens hem quedat sense una rameta d'oliver per beneir.

Les famílies han fet, per poder-les degustar durant aquests dies, «panades» que sempre surten bones i te n'has de menjar més d'una.

OBRES. Malgrat que en un primer moment semblava que sols s'enderrocava el pis de dalt de la Badia al final s'ha ensorrat tota i hom pensa que es farà pujar de nou.

AQUESTS CARTELLS FAN HISTÒRIA. Ja us vaig informar el mes passat de la bretolada que ens van fer en els cartells, fent tot un esborrany a la paraula «d'Agramunt».

Després d'expressar tots els veïns del poble el nostre agravi davant aquest acte poca-solta, inexplicable per la nostra part, un noi del poble va tenir la gentilesa de passar a fregar-los tots quatre, per tal que tornessin a quedar llegibles: l'esborrany va marxar quasi en la totalitat però es veu que es va emportar el refractari i de nit es veu tan sols «Montfalcó».

La cosa semblava que ja s'hagués acabat, però no, el dia 22, dilluns, amb molt, però molt agravi de tots, vam descobrir que els dos indicadors de la carretera Tàrraga-Agramunt, havien estat arrencats!! I més greu encara, és

que van arrencar inclús el senyal d'Stop que tenim a la cruïlla, ja de per si molt dolenta i que ara queda desprovista de cap element que la senyalitzi, cosa que la fa molt perillosa pel qui la descongui.

— La collita aquest any va molt avançada i aquestes pluges de finals d'abril hi aniran més que bé.

OSSÓ DE SIÓ

(Informa, Carme Miralles)

Una notícia trista serà la que encapçalarà aquest mes aquesta crònica: El dia 26 de març fou enterrat en Domènec Huguet i Malet a l'edat de 80 anys. En Domènec habitava a Ossó, però fou enterrat a Lleida.

— Fou també a finals del mes passat quan es començaren les obres per a arreglar el camí que va d'Ossó fins a la carretera, els treballadors n'arreglaren un tros. Esperem que ben aviat continuïn les obres.

— Un fet ben curiós fou la intoxicació soferta en una casa del poble: Cal Cinto. Era un diumenge, en aquesta casa hi havien anat familiars. Tots dinaren junts. L'endemà aparegueren vòmits, febre... tots els efectes propis d'una intoxicació. Després d'analitzar-ho es veié que tot el dany provenia d'un ou en mal estat, no era l'ou en sí sinó que la intoxicació era deguda a una substància que estava inclosa en la clasca de l'ou i afectà la resta d'aquest. Ara, per sort, tota la família ja està recuperada.

— En el mes d'abril s'han adquirit tres cotxes: un en Francesc Boixadera —un Renault 5— un altre en Blas Farran —un Renault 5— i l'últim l'adquirí en Carles Miralles —un Renault 4—.

BELLVER D'OSSÓ

(Informa, Jordi Pedró i Balagueró)

ABRIL '85

SETMANA SANTA. Es van fer tots els actes litúrgics propis d'aquests dies. Com que Mn. Maurici té moltes parròquies sota el seu càrrec alguns actes els vam fer tots sols «Hora Santa» i «Via Crucis» encara que en aquest darrer acte sí que va fer-nos la plàtica de comiat. Seguint la tradició, aquesta setmana també va tenir lloc el relleu de sacristans, en surten Cal Gravat i Cal Rubió i entren Cal Marià i Paula i Cal Josep i l'Anna.

També el dia de Pasqua vam fer la missa amb cants joves i engrescats com ja anem fent darrerament. Cada dia n'estem més contents de com ens queda.

El dilluns de Pasqua abans d'anar-nos-en a menjar la mona també vam anar a cantar a Sisteró, al seu Aplec, a la capella del Bell-vilar. Crec que ens va quedar força bé i que en quedaren molt contents. Nosaltres també en vam quedar molt i ens ho van pagar molt bé. El dissabte següent vam fer un sopar al Kipps tots els cantaires.

NATALICI. A cal Hostaler van tenir el goig d'un nou nat el darrer dia del mes passat. El dia 31 de març la Maria Teresa culminava amb goig una llarga espera, un part dolç, nou mesos d'impaciència, ara tot això era fruit del passat i la realitat era una bonica nena. Valia la pena esperar! Sembla ser que aquesta petita es dirà Bibianna. Felicitats als pares Manel i Maria Teresa.

DEFUNCIÓ. El dia 22 i a l'edat de 85 anys ens deixava un home que era tot bondat. Com diu l'esquela «en ma vida ja complí» complí com un bon Bellverí i per això dilluns al matí quan digué «me'n vaig al pare», a tots ens va doldre. Que al cel siau Marià. En Marià Esteve i Marsà de cal Guim ens ha deixat, pregueu per ell.

LES PALLARGUES

(Informa, Montse Andreu)

ABRIL

PASQUA. La primera setmana d'abril era Setmana Santa; uns dies plens de celebracions litúrgiques. L'església es va omplir de gom a gom.

SANT JORDI. Seguint aquesta tradició catalana, el dia 23 d'abril, els nens van fer una parada de llibres i de roses a l'escola. Sembla que la venda els va anar força bé.

LA PLUJA. Per fi ha arribat la pluja, tan esperada. Els pagesos estan contents però diuen que una mica més no aniria malament.

CONCABELLA I RATERA

(Informa, M.ª Teresa Guàrdia i Balagueró)

Hola amics: Feia ja uns mesos que als nostres dos pobles no donàvem senyals de vida. La veritat és que durant tots aquests mesos no ha aparegut cap notícia afortunada pels nostres pobles. És una llàstima que en uns pobles tan petits no ens puguem entendre millor, que sempre hi hagi algú que li agradi posar-se a l'adversa, però com podeu veure l'Associació de Veïns ja s'ocupa de posar les coses al lloc que els pertoca.

Parlem doncs, en aquesta senzilla informació de coses agradables, que també en tenim per explicar-vos.

En primer lloc el que em mou a escriure, és el poder-vos anunciar que ha sortit dels nostres pobles dos joves que han acabat unes bones carreres: en Josep Cucurull de Concabella ja és metge, als seus 25 anys ha acabat els estudis i ara ja treballa a l'Hospital de l'Esperança de Barcelona, en Medicina Interna; i també en Josep M.ª Guixé de Ratera ha acabat la carrera d'Enginyer Industrial, treballa al Palau de Tordera (Girona). Tant els dos joves com els seus familiars mereixen una felicitació, i jo, des d'aquest full informatiu, també tinc el gust de dar-los la més cordial enhorabona.

A la primera quinzena de març se'ns va casar el Francesc de Cal Sabater amb la Lurdes; desitgem també per a la nova parella molts anys de felicitat.

Voldria també que sabéssiu que per les festes de Setmana Santa vàrem tenir aquí entre nosaltres una noia francesa, per cert molt agradable; tenia la posada a casa d'en Mateu Carulla. El motiu de l'estada d'aquesta noia aquí a Concabella és deguda als estudis que realitzen els Instituts, fent intercanvis d'estudiants amb diferents nacions. Abans de venir ella aquí, el Mateu també havia anat 10 dies a França a casa d'ella. Felicitats doncs al Mateu perquè és un gran estudiant.

Ja tenim metge nou, jove, molt simpàtic i sobretot complidor, (li desitgem molta sort). Per cert que ara fa uns dies que entre uns i altres li estem donant bona mica de feina: us voldria explicar un petit accident que ell ha hagut d'atendre i que m'agradaria que servís d'avis als pagesos. Es tracta del senyor Josep Cirera; estaven al tros esbarriant fem amb la carrossa que conduïa el seu pubill; al Josep li va semblar d'anar-se'n al darrera a veure si quedava ben esbarriat, quan de cop aquelles aspes, varen enganxar un pedrot molt gros que hi havia a dins del fem, i li va fer anar a parar al peu i li trencà l'os. Ara haurà d'anar uns dies enguixat. Per sort l'accident no sembla greu, perquè si li toca al cap, prou que el mata; li desitgem una prompta recuperació.

Hem celebrat Sant Jordi, Patró de Catalunya, vell costum en què els promesos i els marits regalen a les seves companyes ambdós símbols el llibre i la rosa. Podem parlar d'haver vist renèixer una tradició, que alguns anys enrera, havia quedat morta i que ara podem tornar a disfrutar.

També quedeu tots convidats a la Cursa Marathon que tindrà lloc el dia 12 de maig. Se surt a les 11 del matí des de la Vila de Guissona; el recorregut és de 18 kms. Concabella serà un dels pobles on hi haurà avituallament, amb la col.laboració de l'empresa d'aigua «Font del Pi». Hi haurà una gran participació d'atletes, i aquí ens toca remarcar la del nostre oncle Àngel Guàrdia.

Bona sort per a tots i que guanyi el millor.

HOSTAFRANCS
(Informa, Roser Porta)

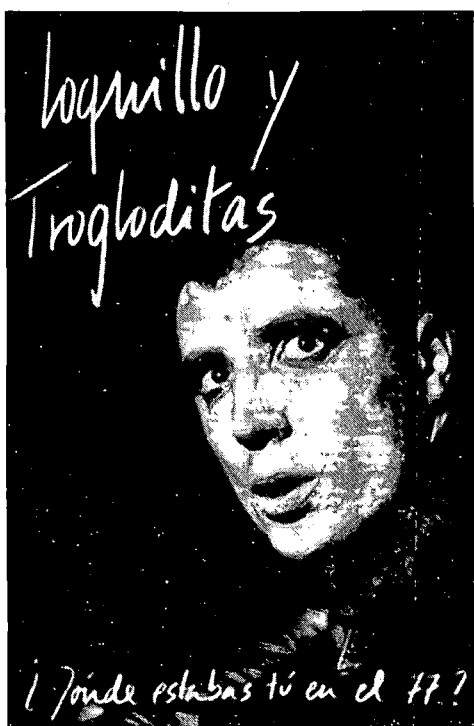
FESTA DE IV ANIVERSARI DE LA BIBLIOTECA D'HOSTAFRANCS

Des de la seva inauguració, l'abril del 1981, la Biblioteca d'Hostafrancs ha mantingut la tradició de celebrar anualment una Festa d'Aniversari que arplegui entorn seu el públic que l'ha sabuda apreciar i els qui l'han recolzada i feta gran. El diumenge 5 de maig es celebrarà al poble d'Hostafrancs la festa de VI Aniversari, aquest cop engrandida per una visita multitudinària i especial: la de prop de dos-cents veïns del barri barceloní d'Hostafrancs, enllaçat al poble segarrenç per arrels històriques comuns que daten del segle passat.

Els barcelonins respongueren entusiastament al convit que els va fer el Patronat de la Biblioteca, i en funció de la seva visita s'ha preparat una matinal festiva que consistirà en les següents activitats: un Campionat popular de Bitlles, amb categories masculina i femenina; un Concurs infantil de Modelatge amb fang, i un Concurs de Rebosteria i plats de postres. Contarem a més amb l'aportació d'un esbart dansaire i d'una representació de l'«Orfeó Atlàntida», amb què els veïns de Barcelona ens han volgut agrair el convit. Per part del Patronat de la Biblioteca i de l'Ajuntament Pedani d'Hostafrancs se'ls organitzarà una ruta turística-cultural que els permeti de conèixer els indrets més interessants de la zona on és enclavat el poble i de la capital segarrenca: Cervera.

S'ha programat també un Dinar de Germanor per als visitants i tots els assistents a la festa que vulguin participar-hi, que consistirà en una gran paella d'arròs i carn a la brasa, la cuita de les quals serà duta a terme per experts del poble de St. Guim de Freixenet, veterans en mostres culinàries d'aquesta magnitud.

Hostafrancs us convida a la seva festa, una festa que deixarà de ser de la biblioteca per a ser de tots els qui acudiu i respongueu activament a allò que us oferim. Us hi esperem!

Moguda **ROCKER** a tope

AGRAMUNT
18 maig de 1985

A les 11 de la nit
al Polisportiu Municipal

Gent, fets, coses...

URPES, LLENGUA I VERÍ

Arreu de Catalunya vam celebrar la festa de Sant Jordi amb un marcat to festiu i, especialment, reivindicatiu. La festa del patró, la festa del llibre, de la rosa... i, sobretot, diada en la qual ha dominat, per damunt de tot, la lluita per la nostra llengua. I això d'haver de lluitar per la llengua dia rera dia i any rera any, no és pas gaire plaent, i demostra, evidentment, el tracte que rep, del qual n'és víctima al llarg de la major part dels períodes de la nostra història.

Segons la llegenda, Sant Jordi se les va arreglar per vèncer i esclafar aquell maleït drac, posseïdor de l'esperit del mal, el qual era l'amenaça contínua de tot el poble, petits i grans.

Però al cavaller Sant Jordi, tot i essent tan bo i valent com vulgueu, encara li'n quedà un de drac per a ajusticiar; sigui perquè no s'adonés de la seva presència, o bé, sigui perquè no es veïés amb cor de fer-ho. És igual. El cas és que l'altre drac existeix i, fins ara, no hi ha hagut ningú capaç d'esclafar-lo. Ell continua fent-ne de les seves. Tot remenant la cua dóna xurriacades a tort i a dret, dirigides, principalment, a ensorrar l'edifici (encara en construcció) de les llibertats, i a esmicolar amb fortes queixalades el conjunt del nostre patrimoni lingüístic, imposant privacions que s'apropen molt al límit de la ridícula. A l'hora de moure esvalot, el drac se sol embardussar i fa una mena d'esbufecs que costa treure'n l'aigua clara. No obstant això, l'essència de la seva cridòria és pregonar superbiós tot tipus d'improperis, i no voler acceptar una realitat tan contundent com hauria de ser el català a Catalunya, en tot i per tot.

El repte per a acabar amb el monstre, ara tant com mai, continua essent vigent, i no n'exclou cap dels ciutadans de Catalunya. Només així se li pot plantar cara amb veritables probabilitats d'èxit. Si no troba on ficar el cap, on aixoplugar-se, no tindrà més remei que tocar el dos i anar-se'n a la seva cova. Serà aleshores quan apareixeran les flors ufanoses de la llengua escampades per tots els racons i raconets del país. Altrament, mentre hi hagi qui tremoli de por amb la seva presència, o qui sigui un decot de les seves cerimònies facilitant-li el cau en la pròpia llar, o bé, qui no faci un pas endavant ni enrera quan se'l trobi fit a fit, continuarà, com fins ara, llençant urpades esgarrifoses que produeixen ferides molt greus. Depèn, doncs, del grau de responsabilitat que puguem assumir tots i cada un dels residents d'aquest poble que sempre li ha tocat el mateix: lluitar sense defalliment per a poder sobreviure.

A. Ponsa

Demografia

NAIXEMENTS (abril 85)

Begoña Galceran i Esteve	dia 31 març
Miquel Marsol i Omedes	dia 5 abril
Jordi Manau i Vilalta	dia 13 »
Mònica Fernández i Hernández	dia 15 »
Francesc Xavier Álvarez i Ramos	dia 19 »
Noemí Esteban i Pujol	dia 28 »

MATRIMONIS:

Ramon Alemany i Altisent i Carme Ribes i Inglada	dia 30 març
Josep M. ^a Vidal Puigarnau i Encarnació Romero Gallardo	8 abril
Baldomer Esteban Lombardo i M. ^a Isabel Pujol Vidal	dia 14 »

DEFUNCIONS:

Josep M. ^a Inglès i Miralles	dia 5	57 anys
Isabel Creus i Reig	dia 15	82 anys
Ramon Jové i Aranda	dia 30	72 anys

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'ABRIL

Dia 4	11 l/m ²
Dia 21	8,5 l/m ²
Dia 22	2 l/m ²
Dia 23	5,5 l/m ²
Dia 24	6,5 l/m ²
TOTAL	33,5 l/m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES D'ABRIL

Màxima del mes	27° dia 3
Mínima del mes	3° dia 11
Oscil.lació extrema mensual	24
Mitja de les màximes	20,833
Mitja de les mínimes	6,366
Mitja de les mitjanes	13,766
Mitja mensual a les 8 h.	10,133

L'Observador: Deudat Pont

Electricitat

Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

FUNERÀRIA
Serveis de Companyies d'Assegurances
R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15

Telèfon: 390 420

AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

**Es lloguen dos pisos
de 95 m² - Nous
a Preixens**

Adreça: CASA TONI

Plaça de Dalt

PREIXENS

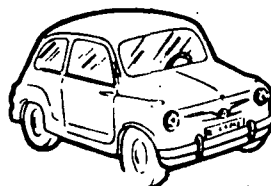
(Preu: a convenir)

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n.

AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

amenitats

PAS AL REI

Començant per la sil·laba on asse-
nyala la fletxa i fent el moviment del
Rei als escacs, hi trobareu un refrany
popular.

la	ta	va	se'n
por	per	i	pel
nal,	tra	↓ EL	fu
en	jor	me	rel.

Solució: per P. R.
El jornal, entra per la porta i se'n va
pel funeral.

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi tro-
bareu el nom de catorze esports que hi
ha.

G	A	B	E	M	S	I	T	E	L	T	A
C	I	D	H	A	N	D	B	O	L	E	S
T	E	M	S	I	L	C	I	C	F	I	G
E	G	H	N	I	J	C	A	L	N	M	E
U	O	N	O	A	A	C	R	N	P	S	E
Q	L	Q	R	T	S	S	E	T	Q	U	S
S	F	V	A	E	X	T	B	U	C	A	C
A	B	N	P	C	D	R	I	B	O	X	A
B	E	A	C	A	C	F	R	C	G	H	C
J	L	O	B	T	U	F	I	L	A	M	S

J	L	O	B	T	U	F	I	L	A	M	S
B	E	A	C	A	C	F	R	C	G	H	C
B	A	N	P	C	D	R	I	B	O	X	A
S	F	V	A	E	X	T	B	U	C	A	C
O	L	Q	R	T	S	S	E	T	Q	U	S
U	O	N	O	A	A	C	R	N	P	S	E
E	G	H	N	I	J	C	A	L	N	M	E
T	E	M	S	I	L	C	I	C	F	I	G
C	I	D	H	A	N	D	B	O	L	E	S
G	A	B	E	M	S	I	T	E	L	T	A

Solució: per P. R.

REFRANYS DE TOTA MENA

- Que visca la llibertat!, crida aquell que a casa seva manté un ocell engabiat.
- El que els ulls no veuen, el cor no en dol.
- Molt camí no fa patir, com patir mal camí.
- Un bon mentider diu sempre alguna veritat.
- Presumir i no valer, demostra poc valer.
- Déu té un bastó que pega sempre amb raó.

EVITEM ELS BARBARISMES

- anular:** anul·lar
- añadir:** afegir
- aparato:** aparell // aparat, pompa
- apaciguar:** apaivagar
- apariencia:** aparença, aspecte
- apellido:** cognom
- aplauso:** aplaudiment
- aplazar:** ajornar, diferir
- apoyo:** suport
- apoyar-se:** afermar-se apuntalar-se, recalcar, recolzar, repensar-se
- aprecio:** estimació, estima
- apretar:** estrènyer, pitjar, prémer // collar, acollar... // apretar a correr: arrencar a córrer.
- apuro:** destret, angoixa, aflicció
- arisco:** esquerp, bròfec, sorrut
- aro:** cercol, anell, argola // riscle

FUTBOL

1ª REGIONAL, GRUP 5ª

El C.F. AGRAMUNT ha aconseguit en el decurs del mes d'abril els següents resultats:

7 abril: BALAGUER 0 - AGRAMUNT 0
(partit ajornat per les nevades)

14 abril: AGRAMUNT 3 - ALMACELLES 1

21 abril: ALMENAR 1 - AGRAMUNT 1

28 abril: OLIANA 0 - AGRAMUNT 1

amb l'últim encontre celebrat al camp de l'Oliana, el C.F. AGRAMUNT clou el mes d'abril amb un seguit de bons resultats, aconseguint 6 punts, dels quals 4 són positius i assolits en camp foraster.

És obligat parlar de l'últim encontre C.E. OLIANA 0 - C.F. AGRAMUNT 1 que es disputà sota les ordres de l'àrbitre Sr. Poblador del col·legi barceloní i que, per cert, va tenir una notable actuació. A la primera part del partit va treure tres targes grogues d'amonestació per jugar a Fèlix, Ordoñez I i Àngel per part de l'Oliana, i Gil per part del C.F. Agramunt, fent-se des de l'inici amb el bon control del joc.

Els dos equips van presentar les següents alineacions:
C.E. OLIANA: Fèlix, Ordoñez I, Tomàs, Àngel, Alvaréz, Miquel, Campa, Fiter, Bach, Carretero i Carlos. A la segona part, Guiu i Ordoñez van substituir Campa i Carretero.

C.F. AGRAMUNT: Lloreta, Guixé, Llobet, Gil, Soldevila, Alfons, Llorente, Tolosa, Pla, Xandra i Escolà. A la mitja part, Morenate va substituir Escolà per lesió. En el minut 75 de la segona part, Martí substituï Llorente, també per lesió.

Aquest partit, ajornat per les nevades del mes de gener, corresponia al 1er partit de la 2ª volta, jornada 18.

A la primera part del partit, els dos equips sortiren a fer-se amb el domini del centre del camp i es desenvolupà tot el joc en aquesta zona del terreny del camp. No hi va haver cap ocasió de gol durant els primers 45' per part de cap equip.

A la sortida del 2on. temps, el C.F. AGRAMUNT, millor físicament, dominà el centre del camp i va jugar molt bé el contraatac. En els 65' de joc, Llorente, amb una gran jugada individual, regatejà a tres contraris i des de fora de l'àrea de penaltí, agafà un tret molt fort i va fer un gol que suposà la victòria del C.F. AGRAMUNT. Als 85', Lloreta, porter de l'Agramunt, va fer una bona aturada a un xut del davant local, Bach.

Sense temps per donar informació detallada del partit del diumenge 5 de maig, sí que podem, almenys, deixar constància del resultat del partit: C.F. AGRAMUNT 6 - C.F. JUNEDA 2.

HANDBOL

CATEGORIA SENIOR: SOTS-CAMPIONS

10-04-85: C.H. Agramunt-Bar Sport: 23

Sicoris Club: 17

Amb un bon arbitratge l'equip local dominà fàcilment el Sicoris i així demostrà la seva neta superioritat davant l'equip lleidatà. Partit jugat amb molta esportivitat i molt bé pels locals.

21-04-85: C.H. Agramunt-Bar Sport: 1
U.E. Borges: 0

Aquest resultat és produït a conseqüència que el Borges no es va presentar a Agramunt a disputar l'últim encontre de la Fase Final, per diferents problemes, i per tant, s'aconsegüí netament el sots-campionat.

Golejadors Fase Final: Paco 27, Tomàs 13, Carles 10, Ribalta 9, Gabernet 7, Enric i Roman 6, Vicens 5, Fernández 3, Pepe i Viladrich 1.

Drets: Figuera (Entrenador), Romàn, Tomàs, Fernández, Ribalta, Vendrell i Vicens. Seguts: Enric, Jordi, Nico, Pedrós, Pepe i Paco. També han col·laborat a la consecució del sots-campionat els següents jugadors: Farré, Jubete, Màrius, Torra, Ribera, Carles i Gabernet.

COPA CATALANA:

27-04-85: C.H. Balsareny: 37

C.H. Agramunt-Bar Sport: 19

Per dissort de les aspiracions de l'Agramunt, el sorteig va deparar un rival de gran categoria el qual ho va demostrar en el partit d'anada en resoldre l'eliminàtoria clarament al seu favor.

El partit en el seu primer temps fou de domini parcial de l'equip Barceloní i l'Agramunt va poder resistir, en part, els continus atacs del Balsareny, però no va ésser així durant el segon temps, en el qual l'Agramunt va desaparèixer de la pista de joc, jugant els pitjors 30 minuts de la temporada.

CATEGORIA CADET MASCULINA:

01-05-85: C.H. Agramunt: 19

C.H. Balafia: 20

Bonic partit dels cadets que a pesar de la seva reacció final no varen poder remuntar l'avantatge dels lleidatans, el resultat just hauria estat d'empat.

AGRAMUNT: Guixé (porter), Roman 12, Àngel 3, Vila-drich 3, Sùria 1, Palomino, Joan Mª, Lluís i Jordi.

CATEGORIA CADET FEMENINA:

20-04-85: C.H. Balafia: 12

C.H. Agramunt: 13

Merescuda i curta victòria de l'equip femení, el qual en un terreny de joc de mesures petites no va poder desenvolupar el seu joc d'atac, malgrat tot varen fer un bon partit. Les golejadores van ésser, la Pilar 7, Rosa Mª 4, Anna Papell 1 i Pilar 1. Cal ressaltar la bona actuació de la portera Antonieta.

01-05-84: C.H. Agramunt: 13

C.H. Balafia: 6

Partit dominat de cap a fi per les jugadores locals, que en aquest encontre sí varen poder desenvolupar el seu joc d'atac i així va quedar reflectit en el marcador, al mateix temps que es va fer una bona defensa.

C.H. AGRAMUNT: Antonieta (Portera), Pilar 7, Rosa Mª 4, Anna Papell 1, Bea 1, Elena, Maite, Marina, Rosa, Pilar, Anna Viladrich i Mireia.

Cal remarcar que per la selecció cadet femenina provincial han estat escollides les següents jugadores locals, Antonieta Gili (portera), Rosà Mª Huguet (Central), Anna Papell (Interior), Pilar Chavero (Central-Interior) i Mireia Barrios (Interior). També ha estat escollit per la selecció cadet masculina el jugador local Viladrich; desitgem sort en aquesta nova experiència a tots els seleccionats.

L'Ajuntament informa

VISITA PRESIDENCIAL

Com a primera notícia volem destacar, per la seva importància, la visita que el passat dia 13 d'abril ens féu el Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya, Sr. JORDI PUJOL i SOLEY.

Amb uns deu minuts de retard sobre l'hora anunciada, arribà en helicòpter el nostre primer Mandatari. L'aparell aterrà al Camp d'Esports Municipal on l'esperaven el nostre Batlle i el Delegat Territorial del Departament de Governació a Lleida, Sr. ORONICH, que donaren la benvinguda al President traslladant-se tot seguit a la Casa de la Vila on l'esperaven el President de la Diputació Sr. VILALTA, la resta del Consistori i destacades personalitats de la vida política lleidatana.

La visita de l'Honorable President, essencialment protocol·lària, fou aprofitada també per fer la inauguració oficial de la Casa Consistorial, després de les obres de remodelació realitzades. Durant l'esmentat acte, a part de la salutació als veïns congregats a la Plaça de l'església, es signà un pergami commemoratiu de l'efemèrides que fou dipositat després, junt amb una còpia del cens municipal d'habitants d'Agramunt i una col·lecció de les monedes actualment en curs, en un forat deixat expressament en un dels pilars que sostenen l'edifici municipal. Anteriorment s'efectuà una visita a totes les dependències de Ca la Vila on fou saludat pels professors i alumnes de l'Escola Municipal de Música, membres de la Redacció de «SIÓ», del Patronat Històric-Artístic Municipal i per la Junta en ple del Casal d'Avis. En un breu parlament posterior, el President agrai les demostracions de simpatia i bon acolliment rebudes, congratulant-se de l'esperit de catalanitat que copçà entre tot el veïnat i encoratjant-nos a tothom a seguir en aquesta mateixa línia. Seguidament i acompanyat de totes les Autoritats, girà visita al Casal Agramuntí, on pogué comprovar personalment el deficient estat de les seves instal·lacions, cosa que fou aprofitada pel nostre Batlle per fer-li notar la necessitat d'ajut que tenim per arranjar-lo. A dos quarts i mig de dotze, el President s'acomiadà dels agramuntins per visitar altres poblacions de les terres de ponent. En les pàgines centrals d'aquest número de «SIÓ» hi trobareu un ampli reportatge gràfic de la visita del nostre Molt Honorable President.

REGIDORIA DE CULTURA

Com en anys anteriors fou convocat el Certamen Literari orientat primordialment als joves estudiants i que aquest any ha arribat ja a la vuitena edició. Els premis als guanyadors foren lliurats el passat dia 26 d'abril. Sembla ser que cada any agafa més peu aquesta convocatòria ja que enguany hi participaren més de 500 veïns d'Agramunt i Comarca.

Tanmateix i en celebració de la Diada de Sant Jordi, aquesta Regidoria organitzà una ballada de sardanes a la Plaça del Mercadal.

CÀNON ENERGIA ELÈCTRICA

La Diputació Provincial de Lleida, en escrit de data 17 d'abril passat, confirma que ha estat aprovat definitivament el Pla del Cànon d'Infraestructures Municipals per al bienni 1984-85. En el mateix i tal com es va sol·licitar, hi estan incloses les obres que relacionem a continuació amb detall del pressupost de les mateixes i subvencions atorgades:

DENOMINACIÓ	Pressupost (en milers de pessetes)	Subvenció
Infraestructura c/Firal cruïlla Vilavella	4.317	2.702
Infraestructura c/Dipòsits, Raval Puigverd, Av. Mestres	3.283	1.444
Infraestructura Costa Dipòsits, c/Convent-R. Puigverd	1.319	580
Infraestructura Raval Puigvert, C. Dipòsits-Limits S.U.	6.678	2.938
Millora xarxa aigua potable agregat Almenara	397	190
Filtres arena fosa sèptica agregat Donzell	393	188
Millora xarxa aigua i Casa Vila agregat Mafet	724	347
Obres complementàries millora xarxa aigua Montclar	788	378
Vorera Nord Avda. M. Jolonch entre c/Sió i Firal	1.219	536

CARNET DE MANIPULADOR D'ALIMENTS

Tal com disposa el Reial Decret 2503/1983 i seguint les indicacions al respecte rebudes del Servei Territorial de Promoció de la Salut de Lleida, s'han dut a terme els cursos de formació per als manipuladors i que afecta qualsevol personal que en una indústria o establiment alimentari entri en contacte directe amb aliments. Hi han assistit (en tres tandes) més de dues-centes persones vinculades amb l'esmentada especialitat i el seu allionament ha estat a càrrec dels sanitaris titulars de la Vila Srs. Miquel SUÀREZ, Metge; Guillem VILADOT, Farmacèutic i Ramon JOVÉ, Veterinari. Per a obtenir el Carnet de Manipuladors, els concursants hauran de passar un examen de qualificació davant Inspectors del Servei Territorial de Promoció de la Salut.

TREBALL

El Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya ha obert el Vè. Pla d'Ocupació dotat amb 1.900 milions de pessetes i precisament per al finançament parcial de treballs d'utilitat pública o interès social. La Distribució de dotacions es farà en proporció al nombre de treballadors sense feina no perceptors de l'assegurança d'atur. Conseqüentment i a fi de poder demanar la dotació que correspongui, s'ha sol·licitat a l'Oficina d'Ocupació de l'INEM, a Tàrrrega, la certificació pertinent en la qual s'indiqui el nombre de treballadors en atur no subvencionats residents a la Vila.

ADMINISTRACIÓ LOCAL

El proper dia 26 entrarà en vigor la Llei 7/85 reguladora de les Bases de Règim Local la qual introdueix una sèrie de canvis en l'organització i funcionament de les Corporacions municipals. Aquests canvis es preveuen matisats segons que es tracti de municipis de menys de 2.000 habitants, de 2.000 a 5.000 i de més de 5.000. Pel que respecta al nostre (el segon cas), les modificacions més immediates a fer en un termini de tres mesos són:

- Dissolució de la Comissió Municipal Permanent, les competències de la qual seran atribuïdes a l'Alcalde.
- Constitució de la Comissió de Govern mitjançant un acord Plenari.
- Hi haurà quòrum amb la presència de la majoria absoluta de Regidors. (Fins ara es necessitaven els dos terços).
- Obligatorietat que en les actes hi figuri la relació nominal dels membres de la Corporació que han votat a favor o bé en contra de qualsevol qüestió,
- i tot una sèrie de modificacions que afecten bàsicament formes de gestió com municipalització de serveis, venda de béns municipals, aprovació d'operacions de crèdit i de pressupostos, etc.

Resumint, l'esmentada Llei reforça en gran manera les atribucions i competències de l'Alcalde.

ESPORTS

DESTROSSA AL POLISPORTIU

És llastimós haver de denunciar que durant els mesos de març i abril, al recinte del Polisportiu Municipal, s'ha tallat la xarxa metàl·lica que l'envolta a punta de tisora i per cinc costats diferents, la qual cosa ocasiona un notable perjudici que afecta tots els ciutadans. Per tant, aquesta Conselleria d'Esports agrairia a tots els convilantans que en cas de veure els infractors, fossin denunciats immediatament, ja que aquestes instal·lacions són de tot el poble i creiem que s'han de respectar.

LLICÈNCIES D'OBRES

- Joan-Antoni Gutiérrez i Zurita, per eixamplar una porta en la seva casa. Corriol del Forn.
- Antoni Viñals i Castellà, reconstruir teulada galliner. Avgda. de Catalunya.
- Manuel Erencia i Marín, per pintar la façana de la casa. C. de la Sabateria de Baix.
- Francesc Torres i Fa, arreglar paviment i arrebossar varet de la casa. C. del Castell.
- Antoni Ripoll i Torres, per rebaixar un terreny. Ctra. Tornabous-Almenara Alta.
- Josep Fonoll i Anguera, repassar la teulada del seu xalet. Urbanització Ntra. Sra. dels Socors.
- Josep Silvestre i Ivars, per pintar la façana de la seva casa. C. del Clos.
- Vicent Martínez i Blanc, per renovar l'enrajolat del terrat. Pl. del Pare Gras.
- Gaspar Vicens i Teixidor, enrajolar dos balcons. C. d'Àngel Guimerà.
- Miquel Solanes i Puig, per reparar l'entrada i parets. Raval de Puigverd.
- Ramon Creus i Lluch, per tancar un pati. C. de Pau Casals.
- Ramon Serentill i Baró, per enrajolar i restaurar la façana de la casa. Ctra. de Preixens.
- Ricard Vicens i Borges, reparacions interiors en la fàbrica i col·locar un sifó. Ctra. de Tàrrrega.
- Josep-Maria Canosa i Argelich, col·locar vidriera al terrat. Avgda. de Catalunya.
- Josep Ball i Armengol, per tancar un pati amb paret de blocs. Raval de Puigverd.
- Jaume Escolà i Pla, instal·lar un rètol lluminós en la botiga. Avgda. d'Agustí Ros.
- Ramon Ribera i Verdaguer, per reformar i acondicionar la cartellera del cinema. Avgda. d'Agustí Ros.
- Jaume Bonet i Boix, per canviar canalera i claraboia. C. de la Sabateria de Dalt.
- Maria Balcells i Mases, arreglar un dipòsit per aigua. Segla Molinal.
- Josep Filtre i Montardit, per arrebossar la façana. Agregat de Montclar.
- Josep Ball i Armengol, per restaurar la façana de la seva casa. C. de la Sabateria de Dalt.
- Ramon Vilalta i Huguet, per tancar una finca per dos costats. Camí Vell de Mafet.
- Manuel Erencia i Marín, per cobrir amb plaques de plàstic un terrat. C. de la Sabateria de Baix.
- Jaume Figuera i Pla, enguixar habitacions i posar porta magatzem. Pl. Amball.

GUALS PERMANENTS

- Adolf Creus i Comas, per un gual d'entrada i sortida de vehicles. Avgda. de Jaume Mestres.

CONNEXIONS D'AIGUA POTABLE

- Josep Ball i Armengol, connexió per la botiga. C. de la Sabateria de Dalt.
- Comunitat de Propietaris Bloc III, «Esteve Beneit», per connexió baixos.
- Regina Riera i Balcells, per connexió al seu pati. C. de l'Institut.
- Maria-Rosa Poch i Vila, connexió pel seu corral. C. del Firal.

L'AUTOPISTA

Diumenge passat vam dinar en un restaurant que hi ha molt ben instal·lat en una vella masia prop de Castellvell, a la falda de Montserrat. Ens acompanyava un matrimoni amic i, per tal de poder estar més estona plegats, vam fer el viatge amb el meu cotxe.

L'indret on vam fer cap era la part alta d'una vall que, per la seva ufanor i per la proximitat del paisatge, es podia ben dir que ens trobàvem en algun d'aquests racons turístics que han donat fama turística a l'Europa Verda.

El restaurant és un establiment que té fama per l'originalitat de la seva carta, motiu pel que hom es veu obligat a fer la reserva gairebé amb un mes d'anticipació. L'amo de la casa és un personatge molt singular: bon xerraire i molt afectiu a l'hora d'explicar el contingut de la carta.

Cadascun de nosaltres vam escollir dos plats i, a mesura que els anunciàvem, l'amo del restaurant entrava en detalls, entre saborosos i divertits, dels seus components, de tal manera que tot plegat adquiria una atmosfera de gastronomia màgica.

El dinar va transcórrer molt agraçosament en tots sentits, encara que els nostres propòsits es van veure frustrats quan, mentre preniem cafè, es posà a ploure a bots i barrals. Això, però, ens va permetre de perllongar la sobretaula fins per allà a les set del vespre, que va ser quan la pluja amainà.

A Martorell vam agafar l'autopista i la nostra sorpresa va ser molt grossa en adonar-

nos de la quantitat enorme d'autos que seguïen la nostra direcció.

El nombre tan alt de cotxes ens obligà a anar molt a poc a poc ja que els vehicles gairebé es tocaven els uns als altres. No sé pas a que va ser degut, però el cas és que el nostre cotxe començà a donar senyals de no funcionar bé, i arribà un moment que es parà del tot, es quedà aturat i allà restà sense que nosaltres no hi poguessim fer res.

Quan portàvem uns minuts del tot immòbils, el vehicle, amb nosaltres dins, encetà un moviment inesperat, perquè en lloc d'anar endavant reculava. De moment vam creure que era un efecte òptic degut a l'observació molt atent de la circulació que transcorria prop nostre. Però, no era una il·lusió sinó un fet real: el nostre cotxe reculava.

Aleshores, vam concentrar l'atenció al parabrisa i vam poder veure com tot de calendaris recuperaven els seus fulls arrencats i ens assenyalaven els dies, els mesos i els anys que nosaltres ja havíem viscut. És a dir, que no reculàvem dins l'espai sinó dins del temps.

Aquesta reculada arribà fins a un límit. Va ser exactament quan tots nosaltres teníem vuit anys d'edat. En adonar-nos-en, esclafírem a riure i, immediatament després, els nostres caps es van emplenar de resplendors, i la marxa enrera tornà a posar-se en acció. I ja no parà. El temps s'esgotà, vull dir que va deixar d'existir. I aleshores nosaltres vam quedar reduïts a pures sensacions de no res.